

ZALÁN TIBOR

VIGYÁZAT, A TETŐN ANGYALOK JÁRNAK!

– játék mesékkel, korhatár nélkül –

SZEREPLŐK (a megjelenés sorrendjében):

ANGYALKA

HÓFEHÉRKE

ÓLOMKATONA

PIROSKA

JULISKA

CSIPKERÓZSIKA

JANCSI

GOMULKA BÁCSI

KÉMÉNYSEPRŐ

KÉTBALKEZES ANGYAL

RÉSZEGES ANGYAL

FARKAS

BOSZORKA

MOSTOHA

ÖRDÖG

TÜNDÉR

NAGYMAMA

I. felvonás

A színpad enyhén lejt a nézőtér felé, éppen annyira, hogy jól lehessen látni a feljáró ablakot, amely majd a feltűnések és eltűnések eszközeként fog szolgálni. Pesti bérház teteje, lapos, kémények és antennák, egy elfelejtett szárítózsínór, rajta felejtett összekormozódott lepedővel, akár egy gonosz csapkodó szellem, az említett fölfelé nyitódó üveges ablak-ajtó, melyen az épületből a tetőre ki lehet jutni. Háttér az ég, vagy egyéb pesti tetők kivágata. A tetőperemnél, lábát lefelé lóbálgatva, aranyhajú angyalka ül. Fésülgeti a haját, utána bámul egy-egy kihullott arany hajszálának, magában énekelget.

ANGYAL

*Fésülök, fésülök,
aranyhaját fésülök,
föl az égbe készülök,
angyalhaját fésülök.*

*Száll a hajszál, itt hagy, elszáll,
valakire rátalál tán,
és ha annak szíve tiszta,
a hajszálam idehozza;
itt majd oltalomra talál,
ha üldözi a gonosz világ.*

*Fésülök, fésülök,
angyalhaját fésülök,
föl az égbe készülök,
aranyhaját fésülök...*

Meglebegteti kis szárnyait, és felrepül az égbe. Rövid ideig üres a színpad, csak az angyal-dalocska visszhangzik még felülről, elhalkulóban. Moccan a tetőfeljáró ablak, nagyon lassan, óvatosan kinyílik, előmászik mögüle Hófehérke.

HÓFEHÉRKE Bocsánat... Meg kell kérdezzem... Van itt valaki? Mert ha van itt valaki, akkor én most visszamegyek... Nem is tudom, miért jöttem ide, ezt az arany hajszálat a kezembe sodorta az utcán a szél... Nem mentegetőzőm, de mintha ez a hajszál hozott volna ide engem... De visszatérve az eredeti kérdésemre, van itt valaki? Nincs, mert nem válaszol. Akkor én most megpihenek kicsit, rám fér. Talán alszom is egy keveset... Rám fér... *(A kémény tövébe vackolódik, és nyomban elalszik.)*

A tetőablak ismét mocoogni kezd. Egy sisak jelenik meg először, majd szuszogva, morogva feltornássza magát a lyukból az Ólomkatona.

ÓLOMKATONA Piha, de ha az ember lába nem jó, nem kapaszkodik jól fel a tetőre. Minek gyüttem én föl a tetőre? Vót parancs? Nem vót parancs. Akkor meg minek gyüttem én föl erre a magas tetőre? Oszt ha leesek, kitöröm a másik lábamat is. Na tessék, kellett nekem a tetőre felgyünnöm. Valami csak idehozott... Ez a szösz... vagy mi a franc... itt az ujjaim közé akadt, bonyolódott, és még most sem tudom kibogozni... Azóta ilyen kelekótya a fejem. Fölhozott a tetőre, ni! *(Meglátja a békésen szunyókáló Hófehérkét.)* Nini! Egy békésen szunyókáló hajadonka. Megvizsgálom... Nem az övé a hajszál. Mivelhogy a haja ébenfekete. A bőre fehér, mint a hó. Kiköpött Hófehérke. Ha ébren lenne, be is mutatkoznék neki. Nyilván ki nem találná senki, hogy én ki vagyok. De csitt, valaki a tetőablaknál motoszkált. Fegyvert elő, harcra készül az ólomka-

tona, bátran, akár az ördöggel is... no, az ördöggel talán mégse... de bárki más földi halandóval... talán még a patkányokkal nem szeretnék, de remélem, egy pesti háztetőn nincsenek patkányok...

Alig észrevehetően megmozdul a feljáróablak. Azután ismét. Résnyire nyitódik, majd újra becsukódik. Közben, minden nyitódásnál-csukódásnál halk hangocskákat hallunk. Végül megjelenik Piroska.

PIROSKA Nagymama... Vadász bácsi... Nagymama... Vadász bácsi? Senki. Nincs itt véletlenül egy nagymama és egy vadász bácsi? Azt hiszem, veszélyben vagyok. Azaz, csak azt hittem. Mert a tetőn, ugye, nem járnak farkasok. Vagy csak ritkán. Azért a végtelenségig mégsem maradhatok itt... egy háztetőn... megromlik az étel a kosárkámban...

ÓLOMKATONA Arról majd gondoskodunk, hogy az étel a kosárkádiban csak ne romolják meg ott!

PIROSKA Jaj! De nem jaj! A vadász bácsi! Hurrá, a vadász bácsi! Éljen a vadász bácsi!

ÓLOMKATONA Csak semmi fölösleges tömjénezés. Én nem vagyok vadász, aranyom, még a gondolat is felháborít, hogy valaki annak bámult. A rendíthetetlen ólomkatona vagyok, tetőmtől fél lábamig. Nem látod rajtam? Hova tetted a szemedet?

PIROSKA Hogy katona... meg hogy ólom... meg hogy fél...

ÓLOMKATONA Nem félek.

PIROSKA Mármost a lába...

ÓLOMKATONA Az fél... de ő sem fél...

PIROSKA Megnyugtató. Szóval, hogy ólom, meg katona, meg hogy a fél lába sem fél... de hogy rendíthetetlen...? Az, kérem, miből látszik, hogy valaki rendíthetetlen?

ÓLOMKATONA Hogy nem rendül meg... mondhatni, semmin... egy-két dolgot kivéve talán, de azokat hagyjuk most másra.

PIROSKA Aha. Így mindjárt más az ólomkatona fekvése. Így már egyértelműen látom, hogy uraságod rendíthetetlen. Szabad kérdezni, rendíthetetlenséged hogy került ide, éppen ide, erre a tetőre, ide?

ÓLOMKATONA Ne tessék annyit idézni! Látom, a te ujjaidra is aranyhajszaal fonódott. Na, az enyémre is. Onnantól kezdve ide kellett gyünnöm.

PIROSKA Nekem is. Oh, hiszen itt alszik valaki itt!

ÓLOMKATONA Hát nem a Piroska, az biztos.

PIROSKA Naná, hogy nem a Piroska, Piroska én vagyok, naná.

ÓLOMKATONA Akkor ráhibáztam. A színed miatt gondótam éppenséggel, na, hogy Piroska. Attól függetlenül, örvendezek.

PIROSKA Akkor ő csakis Hófehérke lehet akkor.

ÓLOMKATONA Fehérnek elég fehér. Akarom mondani, a ruhája, a bőröcskéje...

PIROSKA De meg tetszett nézni de meg.

ÓLOMKATONA Tetszett... Megtetszett... néznem, guvadt a szemem... a frászt hozta rám, amikor fölértem ide... de csitt... mondok neked valamit... Reccsen a létra... valaki gyün... rejtőzz el te is a kémény mögé!

PIROSKA És Hófehérkével mi lesz Hófehérkével?

ÓLOMKATONA Ó alszik. Ne zavarjuk!

PIROSKA Helyes. Ne zavarjuk. Bújjunk el a kémény mögé. Az az én kéményem, ipiapacs tipp, topp, helyes ne zavarjuk.

ÓLOMKATONA Micsoda szerencse, hogy ezt a kis piros vakarcsot is ide hozta a fene meg a hajszál... na, jó lesz neked a másik kémény is, vén obsitos... amíg onnan is ki nem szorulsz majd, ha ez így megy itt, ezen a tetőn...

Moccan a feljáró-ablak. Egy kislány feje bukkan elő, majd nagyon félve, óvatosan ő maga is fölkászálódik.

JULISKA Jancsi! Hova bújtál, édes Jancsi, mézes Jancsi? Édesapám, édesanyám! Hová rejtőztetek? Tudom, hogy tréfáltok csak, és itt vagytok valahol... ha nem vagytok itt, akkor miért jöttem ide? Valami azt súgta, hogy úgy mondjam, megtalállak benneteket ezen a tetőn... Mennyire buta gondolat, hogy a tetőn... miért éppen a tetőn, egy háztetőn... félek egyedül... nagyon félek egyedül...

ÓLOMKATONA Nem vagy egyedül, oszt innentül fogva fölös a félelem.

JULISKA Nem vagyok egyedül... szóval, van itt még valaki rajtam kívül, aki nem apám, nem anyám, nem is Jancsi... akkor most már nagyon félek...

ÓLOMKATONA *(előlép.)* Ne félj, én megvédelek.

JULISKA Uram teremtőm, a gonosz boszorkány tetőtől talpig...

ÓLOMKATONA Akkor már inkább vadász. Itt mindenki megbolondult? Nem látszik rajtam, hogy ólomkatona vagyok, tetőtől fél lábíg ezen a tetőn, mégpedig rendíthetetlen?

JULISKA Bocsánat, tényleg... nem is figyeltem... ezer bocsánat...

ÓLOMKATONA Nem figyelté. Nagyon jó. Jancsizol itt, meg apázol-anyázol, aztán meg nem figyelsz rám. Ki a kicsoda bornya vagy, lyá-nyom?

JULISKA Juliska vagyok, tisztelettel.

ÓLOMKATONA Ez nekem önmagában nem mond semmit. Juliska. Akárki lehet Juliska, azaz hogy én nem...

JULISKA De nekem van egy testvérem, a Jancsi, meg egy apukám, aki favágó, meg egy anyukám, meg, hogy úgy mondjam... jaj, a sorsomról nem akarok beszélni.

ÓLOMKATONA Jobb is. A'sszem, én sem.

PIROSKA Mi több, én sem mi több.

ÓLOMKATONA Akkó ez meg van beszéve. És mi hajszál hozott erre?

JULISKA Nem tudom. Egyszerre, hogy úgy mondjam, nyomós okom támadt, hogy feljöjjek erre a tetőre.

PIROSKA Mutasd a kezedet! Ahá, neki is hajszál ahá.

ÓLOMKATONA Piha! A magyarázat a hajszálak mélyébe van elásva.

JULISKA Eszed tokja, hogy úgy mondjam, bátyuska! A hajszálaknak nincsen mélye...

ÓLOMKATONA Valahova csak van elásva... Az is lehet, a hajszál van elásva... Valami el van ásva... lehet, a kutya bűzlik...

A nagy beszélgetésben nem veszik észre, hogy újabb vendég érkezik. Törékeny, félénk kislány.

CSIPKERÓZSIKA Van itt valaki? Kérem, ha valaki itt lenne, és véletlenül egy rokkája is lenne kérem, ha azon éppenséggel fonalat fonna, fejezze be, kérem, szerszámát tegye el, kérem, mert nekem nem szabad rokkához érnem kérem... ahhoz még meg kell kérem érnem...

ÓLOMKATONA Fedezékbe! Ki tudja, mi lakik az úrilány álcahalója alatt.

CSIPKERÓZSIKA Uram, ön itt? Ha nem tévedek, ön óhajt nősülni, kérem. Felpróbálnám a cipőjét. Kérem.

ÓLOMKATONA Itt mégiscsak valami tévedés forog fenn, assziszem, mert nekem csak csizmám van, abbul is csak fél pár, mert hogy ennyi köll, és feltehetően nagyon bűdös is a felpróbáláshoz ebben a gatyarohasztó nagy tetői gutaütős melegben.

CSIPKERÓZSIKA Kérem? Ezek szerint uraságod nem a király, aki nősülni óhajt?

ÓLOMKATONA Muszáj engem mindig másnak nézni, mint ami vagyok? Egyik erdésznek néz, a másik egyenesen gonosz boszorkánynak, most meg hát – bár nem tagadom, ez esik a legjobban – királynak képzelnek. Ó-lom-ka-to-na-va-gyok-a-ren-dít-he-tet-len.

CSIPKERÓZSIKA Csip-ke-ró-zsi-ka-va-gyok-ké-rem-a-két-ség-be-e-sett.

JULISKA Nem-hi-szem-el-mert-csip-ke-ró-zsi-ka-nem-a-kar-ja-a-ki-rály-fi-ci-pő-jét-fel-pró-bál-ni-csip-ke-ró-zsi-ka.

CSIPKERÓZSIKA Csak-meg-a-kar-tam-ezt-a-nagy-goly-hót-té-vesz-te-ni-ké-rem-ne-hogy-ő-le-gyen-a-ti-zen-ket-te-dik-tün-dér-ka-to-na-ru-há-ban-ké-rem...

ÓLOMKATONA Ez már mégiscsak sok, asszem, a szívemnek... Még tündér is lettem a meggyanúsítgatásokban...

HÓFEHÉRKE Felébredtem. Mennyien itt, hogy egy nagy hangzavar?! Jaj, hiszen ez csapda! Ez a nagydarab és faragatlan külsejű alak alighanem az elveszejtésekre küldött erdész.

ÓLOMKATONA Egy szót se többet. Nem erdész, nem vadász, nem boszorkány, nem király, még csak nem is tizenvalahányadik tündér...

PIROSKA ÉS JULISKA ...hanem a rendíthetetlen ólomkatona hanem.

ÓLOMKATONA Szolgálatukra.

HÓFEHÉRKE Örvendek fémember. Udvertartásomba fogadlak valamennyiteket.

PIROSKA De ez nem udvar, ez egy tető ez.

HÓFEHÉRKE Akkor tetűtartá... oh, pardon, tetűtartásomba fogadlak benneteket. Hófehérke a nevem, királylány vagyok, és jaj, a sorsom... ej, itt ejtek egy könnycseppet.

JULISKA Kettő lett belőle, hogy úgy mondjam.

HÓFEHÉRKE Védelemre szorulok, pendíthetetlen ólomhuszár!

PIROSKA Én is én...

CSIPKERÓZSIKA Én is, kérem...

ÓLOMKATONA Én is... akarom mondani... semmi okotok a félelemre, mert itt vagyok én, bátorságomban a rendíthetetlen, ólmomban a féllábúság, minőségemben a katona, ámbátor a legjobb az lesz, ha most szépen gyűttök velem elbújni, mindenki egy-egy kémény mögé, mert léptekeket hallok...

HÓFEHÉRKE Hogy ez milyen egy ház...!

JULISKA Átjáróház, hogy úgy mondjam...

ÓLOMKATONA Ne po... énkondj annyit! Bújás!

PIROSKA Az az én kéményem, ipiapacs tipp, topp az én!

JULISKA Ez meg az én kéményem, hogy úgy mondjam, ipiapacs tipp, topp.

HÓFEHÉRKE Ez a kémény engem illet, ipiapacs tipp, topp.

ÓLOMKATONA Tudtam, hogy ez lesz a vége. Ki fog túrni az összes kémény mögül ez a sok női egyed. Sebaj, van még két kémény... igaz, már nem olyan csicsásak, mint a többiek... na, de bujdosásra ez is jó lesz... bújdosás, katona...

A feljáró felcsapódik, Jancsi dobódik föl rajta, életerősen, vidáman.

JANCSI Alighanem jól elkeveredtem ebben az erdőben. Már egészen olyan, mint egy város. Hogy a fenébe kerülök én egy háztetőre? És hol van Juliska?

JULISKA Itt vagyok!

ÓLOMKATONA Fogod be a po... énodat! Lehet, hogy csapda!

PIROSKA Nézzétek, a katona is fél nézzétek!

ÓLOMKATONA Nem félek, csak óvatos vagyok.

CSIPKERÓZSIKA Mit óvatoskodik, aki nem fél, kérem?

ÓLOMKATONA Csak úgy. A katona mindig óvatos.

JULISKA Hiszen ez, hogy úgy mondjam, csak Jancsi.

HÓFEHÉRKE És ha a gonosz mostoha téveszt meg minket Jancsi képében?

PIROSKA És ha a farkas az, Jancsi bőrében a farkas?

ÓLOMKATONA És ha az ördög gyütt el a Jancsi szőrében?

CSIPKERÓZSIKA Ez a fiú nem is szőrös, kérem.

ÓLOMKATONA Akkó nem lehet az ördög.

PIROSKA Akkor nem lehet a farkas sem akkor.

HÓFEHÉRKE Akkor számításaim szerint nem lehet a gonosz mostoha sem.

PIROSKA Miért ne lehetne miért? Csak nem szőrös a mostohád nem?

HÓFEHÉRKE Nem. Nem tudom. Valószínűleg én is szerettem volna veletek együtt az mondani, hogy *akkor nem lehet...* olyan jól hangzik.

PIROSKA Ja, az más. Így már érthető, hogy nem lehet így már.

JULISKA Mondom, hogy Jancsi, ki más.

ÓLOMKATONA Azé teszünk egy próbát. Jancsi!

JANCSI Ki a fene szólít?

ÓLOMKATONA Én.

JANCSI Te? És ki a fenét tisztelhetek benned? És honnan tudod a nevedet? Itt van Juliska is? Kik vannak még itt?

ÓLOMKATONA Egyszerre csak egy kérdést illik főtteni. Válassz, melyiket teszed fel a sok közül!

JULISKA Juliska itt van?

ÓLOMKATONA Jól döntöttél, a kérdés megmutatta, hogy te valóban Jancsi vagy, aki szereti és félti a testvérét. Gyertek elő, üdvözljétek új bajtársunkat, Jancsit.

HÓFEHÉRKE Igen tetszetős a legény, lehet, hogy ő a királyfi. Persze, nem szőrös. Mindazonáltal, a királyfiak se mind szőrösek. A halak meg egyáltalán nem szőrösek. De hát, ahogy elnézem, nem is hal.

CSIPKERÓZSIKA No, ez nem király, kérem. Aranyos gyerek, de nincs is cipője neki, amit felpróbáltathatna velem, hogy a cipő jó legyen, ő meg aztán elvegyen... az ördögbe, kérem, megint szerepzavarba kerültem...

JULISKA Engedjétek már oda hozzá, szívem Jancsi, én János vitézem...

HÓFEHÉRKE Az a név már foglalt, a tanulmányaim alapján...

JULISKA Bánom is én, csak hogy megvagy... hogy kerültél ide te is?

JANCSI Nem tudom. Ahogy az erdőben elveszítettelek, kerestelek, kerestelek, egyszerre csak a kezembe akadt ez az aranyos hajsza. Attól a pillanattól úgy éreztem, tudom az irányt, ide kell jönnöm, a fenébe, vezetett a hajsza, és jöttem. Látod, most itt vagyok, megtaláltalak, és már nem is foglak soha többé elveszíteni az életben.

ÓLOMKATONA Nagy szavak.

PIROSKA Nem lennék én abban olyan biztos nem lennék.

HÓFEHÉRKE Micsoda megkapó családi idill! Kár, hogy nekem nincs vér szerinti testvérem... se.

CSIPKERÓZSIKA Nyugtával dicsérd a napot!

ÓLOMKATONA Úgy hiszem, megvónánk valamennyien.

CSIPKERÓZSIKA Honnan gondolja mindezt ilyen hirtelen a vitéz úr, kérem?

ÓLOMKATONA Onnan, hogy nincs több kémény. Jancsi még épp el tud bújni, ha gyünne valaki.

HÓFEHÉRKE Tessék? Azt mondja, hogy jön még valaki?

ÓLOMKATONA Gyünni fog. De aki gyün, az elől már el kő bújnunk.

PIROSKA Mitől olyan biztos ebben mitől?

ÓLOMKATONA Logika. A hajszál idehozott minket. Ha nem tévedek, ugyanabban a cipőbe' járunk.

PIROSKA Mégiscsak ő lesz a király, ha annyit foglalkozik a cipővel, mégiscsak... ezt neked mondtam, hátha megint Hamupipőkének képzeled magad.

CSIPKERÓZSIKA Közvetlen vagy, kérlek, de nem vagy kedves, angyalom...

ÓLOMKATONA Tessék má hagyni a királyozást itten. Lássuk a tényeket!

HÓFEHÉRKE Lássuk, lássuk!

ÓLOMKATONA Ha valamennyiünket az aranyhajszálak cipeltek ide, ez azt jelenti, hogy valamennyien ugyanabban a cipőbe járunk.

PIROSKA Megint a cipő megint...

CSIPKERÓZSIKA Megint a cipő. Hát csoda, hogy állandó szerepzavarba hajtanak bele itt, kérem?

JULISKA Ezt már tetszett mondani, hogy úgy mondjam, ezt a közös cipőt.

ÓLOMKATONA Ne szakítsanak félbe, különben piha!

HÓFEHÉRKE Mi az a piha?

CSIPKERÓZSIKA Ne szakítsd! A piha, kérem, az piha. Különben.

JANCSI Hogy a fenébe közös a cipő, rendíthetetlen úr?

ÓLOMKATONA Ezt köllene most tisztáznunk. Ön, példának okául, mié hagyta el az otthonát?

HÓFEHÉRKE Én? Ezt tőlem óhajtaná kérdezi?

ÓLOMKATONA Aha, Hófehérke.

HÓFEHÉRKE És miért tőlem óhajtja kérdezi?

ÓLOMKATONA Mert valamennyien hasonló... na, nem bénázom tovább a cipőket... mert attól félek, valamennyien hasonló okból vagyunk itt.

HÓFEHÉRKE Hát jó. Elmondom.

*Amikor születtem
meghalt az én kicsi
anyám.
Apussal jól éltünk
de megjelent a mos-
tohám.
Mézes-mázos szóval
elbódította az
apám.
Halálom akarja
mert szebb vagyok nála
talán...*

ÓLOMKATONA Honnan tudja?

HÓFEHÉRKE Hogy szebb vagyok-e?

ÓLOMKATONA Hogy az életére tör?

HÓFEHÉRKE Bevallom... találtam egy olyan mesekönyvet a kastélyunkban, amelyikről kiderült, rólam szólt... elolvastattam a társalkodónőmmel... nem akarom, hogy annyit szenvedjek ártatlanul, amennyi abban áll... törpék meg ilyesmi, mérgezett fésű, mérgezett alma, mérgezett öv... ilyenekre emlékszem...

PIROSKA Én is hasonlóképpen jártam, én is.

ÓLOMKATONA Te is elolvastattad a sorsodat?

PIROSKA Nem, én elolvastam.

ÓLOMKATONA És mi olvastál benne?

PIROSKA

*Kicsi kosárral, piros ruhában,
indít majd útnak édesanyám
kicsi kosárral.*

*A nagymamámnak, szegény betegnek,
ételt kell vinnem, számít miránk
a nagymamánk.*

*De nem tudhatja, az erdő vadja,
vad farkas vár a sűrű mögött
de nem tudhatja.*

*Be akar kapni, föl akar falni,
annyira félek, hogy megszökök
be akar kapni...*

És megszöktem, nem szégyellem megszöktem. Szegény nagymamám, azóta is vár rám, hiába, de egy haszna van ennek is: amíg engem nem kap be a farkas, őt sem tudja, szegény nagymamám.

ÓLOMKATONA Derék. És kegyed, Csipkerózsika? Maga is olvasta a saját meséjét?

CSIPKERÓZSIKA Miért, ön nem olvasta, kérem, az enyémet?

ÓLOMKATONA A francot. Csak az enyémet.

CSIPKERÓZSIKA Érdekes, én olvastam a a magáét, kérem.

ÓLOMKATONA Akkó meg mit csodálkozik azon, hogy itt vagyok?

CSIPKERÓZSIKA Mondtam én azt egy szóval is, hogy csodálkozom, kérem?

JANCSI Halljuk, hogy a fenébe kerültél ide!

CSIPKERÓZSIKA

*Születésemkor, kérem, egy sértett tündér
megátkozott.*

*Tizennyolc éves koromban, kérem, én el-
halálozom.*

*Megszúr egy rokka, kiserked vérem, kérem,
végem is már.*

*Jó tündér néném, kérem, alvássá oldta
ezt a halált...*

Száz évig kéne aludnom, kérem. Hát kinek van arra ideje! Gondoljatok bele, száz év alatt mennyit változik a világ. Fölébredek száz év múlva, és azt sem tudom, hol vagyok, ki vagyok, mit keresek a földön, kérem, ha egyáltalán lesz még föld.

ÓLOMKATONA Megérthető, hogy főkapta a nyúlcipőt.

JULISKA Mi még nem meséltük el a történetünket.

ÓLOMKATONA Ti se ússzátok meg, ikrek, ne majrézzatot! Rajta!

JULISKA és JANCSI

*Oly szegények voltunk, a fenébe,
a favágó házban,
minden nap éhezünk
– én még, hogy úgy mondjam, sokszor fáztam –*

ÓLOMKATONA *Hogyan, egy favágó-házban...*

*Az erdő nem a miénk,
az erdő nem a miénk.*

*Egy nap elindultunk, a fenébe,
a nagy rengetegben,
ott sorsunkra hagytak
a szüleink, s ketten
barangoltunk, hogy úgy mondjam, tovább.*

HÓFEHÉRKE *Van-e sors mostohább...*

De mit tehettek volna?

De mit tehettek volna?

*Hogyha tovább megyünk, a fenébe,
egy kis házhoz érünk,*

*mézeskalács a fal,
egy darabot törnének
ott érne, hogy úgy mondjam, a végünk*

CSIPKERÓZSIKA *Így vagytok itt végül...
Így vagyunk itt árvák,
így vagyunk itt, árván.*

JANCSI Mert a mézeskalács házban, a fenébe, a rólunk szóló mesekönyv szerint, a vasorrú bába lakik, aki csak arra vár, hogy odaérkezzünk, és megsüssön bennünket, és megegyen bennünket.

ÓLOMKATONA Megértem, hogy elpucóztatok, ez igen zabálós és különös furmányú boszorkány elől.

HÓFEHÉRKE Most már csak az ön története hiányzik, katona!

ÓLOMKATONA Jaj, no, hát az csak amolyan piha... nem is érdeköl senkit...

MIND Csak mondd, csak mondd!

ÓLOMKATONA Hát, ha annyira erőtetnek...

Láthatjátok, rossz a lábam,

E'rontotta a formában

az öntő.

Nem köllöttem senkinek se,

katonába az ép ember

a döntő.

Egy kisfiú megszeretett,

ablakpárkányára kitett

örködtem.

Fránya ördög fenekedett,

odahagytam őrhelyemet,

megszöktem.

Hát így. Valamennyien a sorsunk elől pucolunk. És ide, erre a tetőre hoztak bennünket az aranyhajszálak.

HÓFEHÉRKE Vajon, kié lehetnek a hajszálok?
PIROSKA Csakis angyaloké csakis.
JULISKA Vagy egy angyalé, hogy úgy mondjam, egy jó angyalé, aki meg akart menteni bennünket, elkóborolt mesefigurákat.
JANCSI Angyal! A fenébe, hiszen az nagyszerű. De ha vannak angyalok, akkor itt vannak. Keressük meg őket.

Mindent átkutatnak a tetőn („itt sincs... itt, sincs... itt van, de ez nem az... ott van, de az se az... nincsenek sehol az angyalok... elkéstünk!”) de nem találnak semmit.

EGYÜTT

*Elmentek az angyalok,
visszamentek az égbe.
Akkor mi is induljunk
vissza régi mesénkbe.*

*Nem véd meg a gonosztól
semmi most már bennünket.
Azért jó, hogy angyalhaj
köti össze szívünket!*

*Elmentek az angyalok,
fölszálltak a kék égbe.
Elvitték a reményünk
magukkal a nagy kékbe.*

ÓLOMKATONA Csak semmi kétségbeesés, gyün még ránk jobb sors is. Új mesét keresünk magunknak.

HÓFEHÉRKE Nagyon jó lesz, majd mehetek a Micimackóba statisztálni...

PIROSKA Én meg a rút kiskacsába kiscsibének én meg...

CSIPKERÓZSIKA Én meg a Kishercegbe kígyónak, pfuj, kérem!

JANCSI Én meg, a fenébe, a királylányok könyvébe kiskondásnak...

JULISKA Én meg, hogy úgy mondjam, a Bambiba kecskegidának...

ÓLOMKATONA Nyugalom, nyugalom, minden meg fog oldódni. Egy biztos, a régi mesénkbe nem mehetünk vissza, mer akkó rút véget ér az életünk...

HÓFEHÉRKE Nekem csak átmenetileg...

CSIPKERÓZSIKA Nekem azért ott lesz, kérem, az a ronda száz év pihikálás...

JANCSI és JULISKA A fenébe, mi sem kerülhetjük el a boszorkány vendéglátását, hogy úgy mondjam, kalitkáját, s még jó, ha a kemencéjét elkerüljük...

ÓLOMKATONA Hiába, ki vagyunk szógátatva a meseíróknak... azaz, eddig vótunk nekik kiszógátatva. Most majd mi írjuk a saját mesénket, a saját sorsunkat.

HÓFEHÉRKE Jaj, de izgalmas... Én ugyan nem tudok írni, mert hát arra szolgál a sok szolgál, de azért írni fogom a saját soromat.

PIROSKA Izgalmasnak izgalmas, de merre induljunk, kérem, hogy ne találjanak ránk az üldözőink...

JANCSI Úgy képzeled, a fenébe, hogy a nyomunkban vannak?

JULISKA Hát persze, Jancsi, hol másütt lennének? Ha mi nem vagyunk, akkor ők sincsenek, hogy úgy mondjam, többé a mesében. Nekik tehát fel kell bennünket kutatniuk, és vissza kell minket cipelniük ahonnan elszöktünk, vissza a sorsunkba, vissza a mesénkbe.

CSIPKERÓZSIKA Azt már nem! Ha kell, egyedül fordulok szembe a gonosz tündérrel ha kell.

ÓLOMKATONA Ez éppenséggel még bekövetkezhet...

CSIPKERÓZSIKA El is ment a kedvem tőle... el is...

ÓLOMKATONA A kérdés jogos, menjünk valamerre, vagy maradjunk a tetőn?

JANCSI Meddig?

JULISKA És mit csinálunk itt?

HÓFEHÉRKE E tető szűk nekem!

CSIPKERÓZSIKA Ha követtek bennünket, előbb-utóbb úgylis ránk is találhatnak.

Megzendül a villámhárító. Valamennyien szoborrá merevednek. Hangok hallatszanak, égi hangok.

ÉGI HANG Angyalka! Aranyhajú angyalka! Merre kószálsz már megint, égi bögyörő! Régen haza kellett volna már érned! Előkészítettük a kedvenc felhőcskédet, hogy leheverj a földi fáradalmak után... Angyaltársaid már nagyon várnak. Halló, angyalka, ha hallasz bennünket, azonnal jelentkezz! Itt az angyalfigyelő szolgálat ügyeletes angyala... angyalka, jelentkezz, jelentkezz...

CSIPKERÓZSIKA Angyaltávirida!

JULISKA Égi telefon!

ÓLOMKATONA Az aranyhajú angyalkánkat keresik.

JANCSI Választ várnak...

HÓFEHÉRKE Akkor pedig miért nem válaszolunk nekik?

ÓLOMKATONA Hogyan válaszoljunk nekik?

JULISKA Beszéljen bele a drótba.

ÓLOMKATONA Egy drótba nem lehet belebeszélni.

CSIPKERÓZSIKA Márpedig telefonkagylót nem látok közel-távol ezen a kies bérháztetőn.

JULISKA Sietni kellene az üzenettel, ha azt akarjuk, hogy az angyalok visszatérjenek a tetőre, és megvédjenek bennünket.

ÓLOMKATONA Tessék, lehet belebeszélni a villámhárítóba, nagyokosok.

HÓFEHÉRKE Én igenis beszélek. Halló!

ÉGI HANG Halló, angyalka, csakhogy halljuk a hangodat.

HÓFEHÉRKE Legyen kedves, és ne szólítson angyalkámnak, én Hófehére vagyok.

ÉGI HANG Idegen angyaltelefon-használat. Kérem, ne használja a vonalunkat.

HÓFEHÉRKE De nekem segítségre lenne szükségem...

JULISKA Meg nekünk is.

ÉGI HANG Újabb illetéktelen angyaltelefon-használat. Földi gondokkal tessék a földi szolgálatunkhoz fordulni. Mondom máris az elérhetőséget, tess...

Hatalmas reccsenés, az égi hang nem tudja befejezni, mert leszakad a villámhárító drótja. Lentről Gomulka bácsi morgása szűrődik fel.

GOMULKA Ez már sok, mondhatom, nagyon is sok! Vacak villámhárítója, egész nap csak recseg, meg hangok jönnek ki belőle, ilyen angyalhangok, olyan angyalhangok... Biztosan valami kóbor áramkörre állítódott rá, az is lehet, hogy kalózkodóként a tévé egyet fogja... Megyek, megnézem, mi van a tetőn, nem tetszenek nekem ezek az angyalos dolgok...

ÓLOMKATONA Kezdődik. Mindenki fedezékbe!

HÓFEHÉRKE Ki ez, aki ott lent... izél...

ÓLOMKATONA Nem tudom. De nem tetszik nekem a hangja. Letépte az angyaltelefont a falról. Most megszakadt minden kapcsolatunk az angyalokkal.

JANCSI Nem tudtuk meg a földi szolgálat címét sem...

JULISKA Rádásul az a letépős alak már fölfelé tart a tetőre rádásul...

ÓLOMKATONA Mindenki egy-egy kémény mögé! És senki se féljen... elég,
ha én félek...

*Felcsapódik a feljáró, Gomulka bácsi határozott mozdulatokkal tornássza fel
magát a tetőre. Körbe néz, nyújtózkodik egy nagyot.*

GOMULKA

ebben a házban rend kell legyen. Értettük?

*Itt tiloss enni,
itt tiloss inni,
itt tiloss lenni,
itt tiloss görbén,
itt tiloss egyenessen,
itt tiloss **eggyáltalán**
menni,
de tiloss maranni is,
állni, sőt, szalanni is,
s még tiloss jáccani,
tiloss jónak láccani,
és tiloss rossznak láccani,
és tiloss hasznáni
vagy ártani,
ahogy tiloss:
hangoskonni, hallgatni,
okoskonni, nevetni,
tiloss itten örülni és szeretni,
tiloss itten meséni,
hangszereken zenéni,
emlékezni, tervezni,*

*álmodozni, szervezni,
segíteni egymásnak –
itten minden tiloss ám!*

Ebben a házban Gomulka bácsi a házmester. Az meg én vagyok. Egészen azonos magammal. Nem ismerem a tréfát, mert nincs is humorérzésem. Nem szeretek senkit, de nekem így is jó. A rendet szeretem, az a mindenem. De itt most nem stimmel valami. Ezzel a villámhárítóval egészen nem stimmel... Semmi sem stimmel. Angyalok, meg miegymás... Utálom az angyalhangokat... az angyalokat... Mindent, ami rájuk emlékeztet... Meg is bolondulnék, ha angyalokat találnék a tetőmön... Körülnézek kicsit a kémények között, csak kell itt valami olyannak lennie, amin gyanút foghatok...

KÉMÉNYSEPRŐ Na, már itt is vagyok. Mi a baj, Gomulka bácsi, hogy kegyes-séged itt a tetőn, hajlott kora ellenére...

GOMULKA Elég a szellemeskedésből, kormos ember. Nem stimmel valami a villámhárító körül. Angyalhangokat ad ki.

KÉMÉNYSEPRŐ Angyalhangokat? Honnan ismeri maga, Gomulka bácsi, az angyalhangokat?

GOMULKA Onnan, hogy olyan szépek. És hogy annyira utálom őket.

KÉMÉNYSEPRŐ Ezért kellett a villámhárítót leszakítani?

GOMULKA Ezért. Nem bírom elviselni az angyalhangokat.

KÉMÉNYSEPRŐ Bogaras egy vénember maga, Gomulka...

GOMULKA Bácsi. Gomulka bácsi.

KÉMÉNYSEPRŐ Ha utálom, akkor csak Gomulkának hívom... magamban.

GOMULKA De most kihallatszott. És miért utálsz engem, drága fiam?

KÉMÉNYSEPRŐ Mit csinálja itt a cirkuszt a villámhárítóval? Képzteleg, és csak nekem okozza vele a munkát.

GOMULKA Hát ide figyelj, nagyokos! Tudd meg, hogy itt más, nagyon gyanús dolgok is történnek az angyalhangokon kívül.

KÉMÉNYSEPRŐ Mások? Ugyan mik történnek, mondja már el!

GOMULKA Titok.

KÉMÉNYSEPRŐ Akkor annál inkább. Bennem aztán megbízhat, Gomulka... bácsi.

GOMULKA Na, azért... De nem bízom benned. Nem tetszik az a virág a gomblyukadban.

KÉMÉNYSEPRŐ De Gomulka bácsi, gondoljon már bele, hogy nézek én ki? Fekete a ruhám, fekete a cipőm, fekete a hajam, fekete a képem... Aki meglát, összeccsinálja magát az utcán, ha hirtelen eléje fordulok egy sarkon. Ez a virág csak enyhíteni akar a kinézetemen. Amúgy, látott már virágot a tetőn a gomblyukamban található kívül?

GOMULKA Na, rendben, ha ez így van, akkor elmondom... De én a virágokat sem szeretem ám, jobb, ha tudod, még akkor sem, ha enyhítőlegesen hordja valaki a gomblyukában... Az én házamban nincs virág, viráglocsolás, palántázás... pfuj, semmi ilyen virágosdi nincsen.

KÉMÉNYSEPRŐ Lenyűgöző...

GOMULKA Az. Lenyűgöző. Na, szóval, ha a nagy titkot akarod tudni... akarod?

KÉMÉNYSEPRŐ Már hogy a kányába ne akarnám...

GOMULKA Akkor figyelj jól!

KÉMÉNYSEPRŐ Figyelek.

GOMULKA Jobban figyelj!

KÉMÉNYSEPRŐ Jobban figyelek. Már egészen kigúvad a szemem, és kidagadtak az erek a nyakamon.

GOMULKA Akkor jó. Na, szóval, hogy az elején kezdjem...

KÉMÉNYSEPRŐ A lényeket... A lényeket, Gomulka bácsi...

GOMULKA Ha beleszólsz, nem mondom.

KÉMÉNYSEPRŐ Nem szólok bele.

GOMULKA Kérjél bocsánatot.

KÉMÉNYSEPRŐ Bocsánatot kérek.

GOMULKA Na, azért. Figyelsz?

KÉMÉNYSEPRŐ Figyelek. Az egész testem egy görcsben van a figyelemtől.

GOMULKA Helyes. Szóval, az történt, hogy elszökött néhány mesefigura a mesékből.

KÉMÉNYSEPRŐ Mesefigura a mesékből? Milyen mesefigura, miféle mesékből?

GOMULKA A meséket én nem szeretem, nem is ismerem, és hülyeségnek is tartom őket. Úgyhogy, nem tudom, milyen mesékből. De... elszökött Hófehérke...

HÓFEHÉRKE Jaj!

GOMULKA Mondtál valamit?

KÉMÉNYSEPRŐ *(a hang irányába pillant, és észreveszi Hófehérkét.)* Semmit.

GOMULKA Tisztán hallottam, hogy azt mondtad, hogy jaj.

KÉMÉNYSEPRŐ Ja, hogy jaj? Hát bizony azt mondtam, hogy jaj, meg mondom is, jaj, jajaj, a derekam, nyomorult derékfájás gyötör.

GOMULKA Miért nem mész el betegszabadságra?

KÉMÉNYSEPRŐ És akkor ki fogja azt a villámhárítót visszaszerelni a falra, amit Gomulka bácsi nagy angyalelles hangulatában méltóztattott leszaggatni?

GOMULKA Igaz. Szereld fel, de utána takarodj el betegszabadságra. Folytathatom?

KÉMÉNYSEPRŐ Hát persze. Ott tartottunk, hogy Hófehérke.

GOMULKA Na, látom, figyelsz. Szóval, elszökött még Csipkerózsika is...

CSIPKERÓZSIKA Jaj!

GOMULKA Megint kezded?

KÉMÉNYSEPRŐ *(észreveszi Csipkerózsikát, és sorban a többiekét is, fölajdulásuk sorrendjében.)* Ne törődjön velem, Gomulka bácsi, eljajgatok én itt csendben, csak tessék zavartalanul mesélni.

GOMULKA Rendben. Különben is, megérdemled, hogy fájjon a derekad, azt pletykálják, valakik, angyalokkal barátkozol...

KÉMÉNYSEPRŐ Én? Nevetséges állítás. Egy fekete kéményseprő fehér angyalokkal? Bizony, hogy összekormoznám a ruhájukat.

GOMULKA Helyes, ne is barátkozz velük. Szóval, megszökött még Jancsi és Juliska *(Jancsi és Juliska: Jaj, jaj!)*... Ejnye, fiacskám, azt elnézem, hogy jajgatsz, de ha már jajgatsz, jajgass nekem egyféle hangon, mert teljesen összezavarsz...

KÉMÉNYSEPRŐ Bocsánat, jaj, Gomulka bácsi, jaj, igyekszem, jaj, egyformán jaj-gatni, jaj...

GOMULKA Szeretem benned, hogy olyan tisztelettudó vagy. Csak ne lenne mindig jókedved, és lehetnél kicsit gonoszabb... átverni, például, kéménypucolásnál a magányos öregasszonyokat... ijesztgetni kicsit az utcán a kicsi gyerekeket, hadd ordítsanak az anyjuknak... odadörgölözni – mondhatni véletlenül – az utcán fehér ruhában elhaladókhöz...

KÉMÉNYSEPRŐ Majd igyekszem, Gomulka bácsi, majd igyekszem... De tessék már befejezni a nagy dolgok mesélését, mert kifúrja az oldalamat a kíváncsiság.

GOMULKA Hogy is mondtam... megszökött az a Hófehérke, az a Csipkerózsika, az a Jancsi meg az a Juliska, akkor megszökött az ólomkatona *(ólomkatona: jaj!)*... Mi van, most meg berekedtél?

KÉMÉNYSEPRŐ Hagyja már az egészségemet lógva, ki szökött még meg, hadd tudjam meg végre...

GOMULKA Más senki.

PIROSKA És én?

GOMULKA Mi van veled?

KÉMÉNYSEPRŐ Semmi.

GOMULKA Azt kérdezted, hogy és én?

KÉMÉNYSEPRŐ Én ugyan nem... azaz, dehogyisnem, épp azt kérdeztem, hogy és én?

GOMULKA Miért kérdezted, hogy és én?

KÉMÉNYSEPRŐ *(jelzi Piroskának, hogy maradjon békén.)* És én... és én mikor fogom már végre azt a villámhárítót fölszerelni?

GOMULKA Eljön annak is az ideje. Szóval, ez még mind semmi. Kérdezd meg, honnan tudok a szökésről?

KÉMÉNYSEPRŐ Honnan tud Gomulka bácsi a szökésről?

GOMULKA Jó kérdés volt, ügyesen kérdezel. Onnan tudok, fiacskám, hogy két napja átjáróház a pincém. Először egy randa vén boszorkány tolt be rajta a rusnya képét, hogy Jancsit és Juliskát keresi, aztán meg egy vörös ördög fenekedett be a homályba, hogy valamilyen ólomkatonát keres, aztán meg egy farkas hozta rám a frászt, valami Piroskát keresett, tényleg, nem is mondtam, hogy egy Piroska nevezetű mesefigura is elszökött a meséjéből...

PIROSKA Na, azért!

GOMULKA Mit naazértozol itten?

KÉMÉNYSEPRŐ Nem naazértozom itten, azt mondtam, na, azért ez már mégis csak sok.

GOMULKA Szerintem is. Meg még itt van egy magát tizenkettedik tündérnek nevező kiállhatatlan perszóna, ő Csipkerózsika után kajtat, meg aztán egy nagyon szép, mondhatni gyönyörű nő, aki, nem szívesen mondom ki, szerintem még nálam is gonoszabb, úgy képzeld el, az ördög meg a boszorkány is tiszteli, na, nem hinnéd, ez annak a Hófehérkének a mostohája, aki szintén szökésben van.

KÉMÉNYSEPRŐ Azt tessék nekem megmondani, Gomulka bácsi, miből gondolják ezek, a maga vendégei, hogy itt vannak valahol a szökött mesefigurák?

GOMULKA Hajolj közelebb! A szálak ide vezetnek.

KÉMÉNYSEPRŐ Ide? Miféle szálak?

GOMULKA Azt nem tudom. De mind máshonnan érkezett, mind itt kötött ki, és addig el sem megy egyik sem, míg meg nem találja a szökevényeket.

KÉMÉNYSEPRŐ Na, itt aztán kereshetik őket.

GOMULKA Keresni is fogják.

KÉMÉNYSEPRŐ Ettől félttem.

GOMULKA Mitől féltél te?

KÉMÉNYSEPRŐ Hogy majd jönnek, és összetapossák a tetőmet, megrongálják a kéményeimet...

GOMULKA Hülyeség. Egy tetőn nincs mit megrongálni, a kéményeiden meg mégannyit sem. Na, láss neki a munkának! Ja, és még valami... Ha látsz valami gyanúsat, mondjuk, észreveszed valamelyiket, tüstént jelentsd nekem, és nem marad el a jutalmad.

KÉMÉNYSEPRŐ Feltétlenül úgy teszek. *(Gomulka el.)* Vén gazember! Pfuj, de utálatos egy alak. *(Szerelni kezdi az antennát. A mesefigurák óvatosan körbe-körbe járnak, amikor felnéz, akkor gyorsan visszacsurrannak a kémények mögé. A kéményseprő megunja a játékot...)* Gyertek elő, tiszta a levegő... Hé, nektek beszélek, nem halljátok? Tudom, hogy itt bujkáltok. Láttalak valamennyiőtöket, elmúlt a veszély, előjöhettek a kémények mögül.

ÓLOMKATONA Ha közeledni mer, menten kettéhasítom a szablyámmal.

KÉMÉNYSEPRŐ Akkor bolond lennék közelíteni.

HÓFEHÉRKE Kicsodát tisztelhetünk önben?

CSIPKERÓZSIKA Tessék bemutatkozni, kérem!

JULISKA Fekete, mint az ördög.

JANCSI És annak a ronda házmesternek a barátja.

PIROSKA Tudni akarjuk, a fekete úr kicsoda, ha nem az ördög tudni akarjuk?

KÉMÉNYSEPRŐ Amilyen az adjon isten, olyan a fogadj isten... Egyoldalú ismerkedés, de legyen.

*Mint a macska, mint a madár,
a kéményseprő a tetőn jár,
kémények közt rója útját,
fölülről nézi az utcát,*

*föntről néz az emberekre,
hangyaként rajzó seregre,
hozzá nem hatol fel a zaj,
olyan mint fekete angyal*

*folyton ég és föld között,
folyton a világ fölött,
folyton kémények mögött,
folyton csillagok alatt –*

*a kéményseprő fekete,
de fehér az álma,
a kéményseprő fekete,
a tejúton jár ma,
a kéményseprő fekete,
mindig jó a kedve,
a kéményseprő fekete,
de fehér a lelke...*

Na, gyertek már elő, ne kéressétek magatokat! Bajban vagytok, és én talán tudok rajtatok segíteni. *(A segíteni szóra köréje sereglenek.)*

ÓLOMKATONA Tud rajtunk segíteni?

PIROSKA Ha tud, akkor segítsen!

HÓFEHÉRKE Meg fogja látni, nem leszünk hálátlanok.

JULISKA Megeheti például a süteményt, amit anyukám a nagymamámnak küldött.

JANCSI Azt például, a fenébe, nem eheti meg... de majd kap másikat, ha előkerítjük a szüleinket..

CSIPKERÓZSIKA Szép cipője van, vidám kéményseprő... Lehet, hogy ön az én fekete királyfím... úgy döntöttem, inentől fogva nem törődöm a szerepzavarokkal...

KÉMÉNYSEPRŐ Az igazság az, nem is én tudok segíteni, hanem a barátaim.

ÓLOMKATONA Azt mondta, tud segíteni...

KÉMÉNYSEPRŐ Mondom, tudok. Azzal, hogy szólok a két barátomnak.

PIROSKA De mit fognak a barátaid kezdeni a gonosz tündérrel, a farkassal, meg a boszorkánnyal mit fognak kezdeni...

HÓFEHÉRKE Meg az én gonosz mostohámmal...

ÓLOMKATONA Az ördögről má ne is beszéljünk!

KÉMÉNYSEPRŐ Nem akármilyen lények ezek az én barátaim, ezt gondolhattatok volna.

HÓFEHÉRKE Hanem?

KÉMÉNYSEPRŐ Hanem... ezek nem emberek... ezek angyalok. És itt tanyáznak a szomszédos tetőn.

MIND Angyalok! Angyalok!

ÓLOMKATONA Ők butítottak ide bennünket?

KÉMÉNYSEPRŐ Aligha. Nem kimondottan vezetgetősek. Talán az aranyhajú angyalka volt a tettes, aki ma ment vissza az övéihez az égbe.

MIND Az aranyhajszál!

KÉMÉNYSEPRŐ Az aranyhajszál. Azt azonban el kell mondanom, hogy az én angyalaim... hogy is mondjam, nem olyan átlagos angyalok... egészen emberi angyalok... És az az igazság, hogy éppen emiatt... büntetésből vannak a földön... szóval, az egyik amolyan kétbalkezes... mondhatni, balfácán... a másik meg amolyan... iszákos forma... mondhatni, részeges.

ÓLOMKATONA És ha az angyaltelefont hasznánánk?

KÉMÉNYSEPRŐ Annak már lóttak. Összefogdosta a ronda mancsával Gomulka bácsi, többé nem működik, egyszerű villámhárító lett belőle ismét.

HÓFEHÉRKE Maradnak megváltásul ezek a maga angyalai a büntetésvégrehajtóból.

KÉMÉNYSEPRŐ Jobb híján ők fognak benneteket megmenteni.

CSIPKERÓZSIKA Csak hamar, hamar azzal az angyalokkal, kérem, még ránk hozza a gonoszokat ez a Gumilka szörnyedvény, vagy kicsoda.

KÉMÉNYSEPRŐ Ha tehát megbíztok bennem, nem vesztegetem tovább az időt, megyek az angyalokért.

PIROSKA Abban az *emberben*, aki virágot hord a gomblyukában, nem lehet... hogy úgy mondjam... nem megbízni.

KÉMÉNYSEPRŐ Bajban ismerszik meg az igaz barát... Köszönöm, sietek. Aztán, addig óvatosan ám...

ÓLOMKATONA Úgy lesz, bízhat bennünk.

A kéményseprő eltűnik az ajtó mögött. A mesefigurák egy pillanatig dermedten állnak, azután hatalmas üdvrivalgásban törnek ki: „hurrá, megmenekültünk; vége a megpróbáltatásoknak; éljen a kéményseprő; nesze nektek, gonoszok;

pusztuljatok bitangok; mégis győznek a jobbak” ... stb. Örömben táncba kezdenek.)

*Itt a vége minden rossznak,
győzni fognak most a jobbak.
Nincs hatalma a gonosznak,
nincsen többé felettünk.*

*Új mesénk lesz, csupa napfény,
új sorsunk lesz, tiszta agyrém
már azt hittük, elér a vég,
itt a tetőn minket is.*

*Angyalok jöttére várunk,
nekiünk is lesz angyalszárnyunk,
új mesékbe velük szállunk,
minden rossznak vége már...*

Miközben énekelnek, nem veszik észre, hogy Gomulka bácsi feje jelenik meg a tetőfeljáróban. Nézi a táncolókat, gonosz elégedettséggel csóválja a fejét.

GOMULKA Hát itt vagytok, drágaságaim! Gondoltam én, hogy valami nem stimmel ezen a tetőn. És milyen nagy zajjal vagytok... Hú, milyen vidámak vagytok... Táncoltok... Énekeltek... Itt tilos ám táncolni... Itt tilos ám énekelni... Itt tilos ám vidámnak lenni... De éppen ez a szerencsém, hogy ilyen hangosan vigadoztok, így letről is meghallottalak benneteket... Úgy döntöttem, megcsinálom veletek a szerencsémet. A boszorka kolbászkerítést ígért, meg mézeskalács-készítő gépet, a tizenkettedik tündér bűvészboltot, a szép mostoha velencei tükörkészletet, a farkas min-

den napra friss vadhúst, az ördög pedig egy kénbányát a hegyekben... Mindezt abban az esetben, ha a nyomotokra vezetem őket. Csak mulassatok, csak táncoljatok, csak énekeljete, nemsokára úgylis elhúzzák a nótákat, nyavalyás szökevények...

Amint lecsukná az ajtót, az ólomkatona épp odapillant, megdermed. Gomulka, látva, hogy felfedezték, kimászik a teraszra.

GOMULKA Mit kerestek ti itt? Halljam! Ez az én tetőm. Ide nem jöhet fel akárki. Azonnal takarodjatok lefelé, különben rendőrt hívok.

ÓLOMKATONA Megállj, köpedelem vén Gomulka! Ha még egy lépést teszel, keresztülböklek a kardommal.

GOMULKA Tudod te, kivel beszélsz, nyomorult rozsdahuszár? Én Gomulka bácsi vagyok, a híres házmester.

ÓLOMKATONA Én meg az ólomkatona vagyok, a rendíthetetlen. És azt ajánlom, húzd el innen a mocskos irhát, különben kicakkozom a füledet.

GOMULKA *(kis noteszt kap elő a zsebéből, ceruzával. Írja.)* Hatóság sértegetése... Eljárás közbeni ellenállás... Feltehetőleg jogtalan fegyverviselés... Lesz kapsz, kisfiam, ha visszajövök...

ÓLOMKATONA Vigyen el az ördög...

GOMULKA Téged fog elvinni, nyavalyás kivénhedt obsitos, arról gondoskodom. Nyakatokra hozom az üldözőiteket! Majd azoknak lengesd a rozsdás piszkavasadat!

Letakarodik a tetőről. A mesefigurák reményvesztetten roskadnak össze.

HÓFEHÉRKE Elvesztünk.

PIROSKA Kellett nekünk vidámkodnunk kellett...

JULISKA Hallottátok, mit mondott? Azok az átkozottak, hogy úgy mondjam, vérdíjat tűztek ki a fejünkre.

JANCSI A fenébe, rosszabb és aljasabb. Lefizették ezt az átkozott házmestert, hogy szaglásszon utánunk.

CSIPKERÓZSIKA Bűvészbolt... kolbászkerítés... mézeskalács-készítő gép... kénbánya... minden nap friss vadhús... nem is csinál olyan rossz üzletet, kérem, az elárulásunkkal ez a Gombolka.

ÓLOMKATONA Má csak az angyalokban bízhatunk.

JANCSI Gondolja, hogy visszatér a kéményseprő az angyalokkal?

ÓLOMKATONA Gondolom.

CSIPKERÓZSIKA De milyen angyalokkal? Hallottátok, hogy büntetésben vannak? Közönséges bűnözők...

PIROSKA Ajándék angyaloknak ne nézd a fogát... hogy úgy momdjam.

CSIPKERÓZSIKA Ki beszélt itt a fogukról, nagyokos...

A villámhárító megfeszül, felbukkan a kéményseprő feje, mellette egy angyal arca.

KÉMÉNYSEPRŐ Megvagytok még, aranyoskáim?

ÓLOMKATONA Baj van, virágos kéményseprő. Észrevett bennünket a Gomulka bácsi.

KÉMÉNYSEPRŐ Azon nem csodálkozom. Olyan a szaglása, mint egy buldogé. Nem különben a természete. Meghoztam az angyalt.

HÓFEHÉRKE Ez az angyal egy angyal, és nem két angyal.

KÉMÉNYSEPRŐ Jobb ma egy veréb, mint holnap egy tűzok... az a helyzet...

BALFÁCÁN ...hogy a bácsikám éppen be van rúgva... kicsit... és mozdíthatatlan...

CSIPKERÓZSIKA Mondhatom, szép kis angyal az ilyen.

BALFÁCÁN Ő már csak ilyen. Angyalnak kicsit ember, embernek kicsit angyal. Vannak rossz szokásai. De azon vagyunk, hogy megszabaduljon ezektől.

JANCSI Látjuk az erőfeszítést a homlokodon. És te, a fenébe, egyedül tudsz nekünk segíteni?

BALFÁCÁN Megpróbálok.

ÓLOMKATONA E' mondom, mi az ábra.

BALFÁCÁN Az ábrát már tisztáztam a kéményseprő barátommal.

ÓLOMKATONA Nos?

BALFÁCÁN Nincs nos. Meglátjuk, mit tudok tenni értetek.

HÓFEHÉRKE Miért nem röpítesz el bennünket valahová?

PIROSKA Mondjuk, fel az égbe, egy kicsit, az angyalok közé fel az égbe?

JANCSI Vagy olyan messzire, a fenébe, hogy az üldözőink ne találjanak ránk?

JULISKA Vagy bénítsd meg őket, de csak annyira, hogy úgy mondjam, ne tudjanak megtámadni bennünket!

BALFÁCÁN Sajnos, nincs hozzá elég energiám.

ÓLOMKATONA Micsoda?

BALFÁCÁN Lemerült a sok ostoba cselekedetem miatt az energiaszektorom. Nem véletlenül hívnak engem odafönt... balfácán-angyalnak.

CSIPKERÓZSIKA Ezt jól kifogtuk. Gratulálok, kéményseprő.

KÉMÉNYSEPRŐ Köszönöm. Szokás mondani, nyugtával dicsérd a napot...

HÓFEHÉRKE Torkig vagyok a közmondásaival, kéményseprő.

KÉMÉNYSEPRŐ Kérem, én akár el is mehetek.

ÓLOMKATONA Sehova. Mennyi energiája van balfácán-angyal barátunknak?

BALFÁCÁN Annyi nincs, hogy elröpítselek benneteket... vagy hogy bárkit is megbénítsak...

PIROSKA Hát akkor mennyi van hát akkor?

BALFÁCÁN Várjatok, számolok. Ez ennyi, az meg ennyi, az ennyi az annyi, az annyi majdnem ennyi, summa summarum, épp annyi, hogy meg tudom állítani az időt addig, amíg a társam ideér. Talán ő tud majd segíteni rajtatok.

A tetőfeljáró megmozdul, mind rámerednek, a résben megjelenik üldözőik arca.

KÉMÉNYSEPRŐ Ne tétovázz, balfácán-angyal, állítsd meg az időt, különben vége ezeknek a szerencsétleneknek. Amit ma megteh...

BALFÁCÁN Idő, állj meg!

A színen megdermed minden és mindenki. Eláll a szél, nem csapkod a lepedő a szárítókötélen... Nagy sokára egy újabb angyal jelenik meg a tetőn, idősebb és lomposabb a balfácánnál, rendkívül elgyötört a kinézete, a fején vizes borogatás. Megáll, nézi a szoborra dermedt figurákat.

RÉSZEGES Na, mi ez itt meg? Szoborpark? A tetőn? És te, balfácán, mit csinálsz közöttük? Te is szobor lettél? Szép kis kompánia. Az ember iszik egy-két kortyot, és rögtön hasára fordul háta mögött a világ. Pfuj, micsoda társaság mutatja ott a ronda pofázmányát a feljáróban. Az ördögbe... bocsánat, most látom, egy ördög is tartózkodik ott a feljáróban... ez csak amolyan szólás-mondás... hoppá, mire kell rájönnöm, csak nem időmegállításról van szó? Na, akkor most lecsukjuk szépen a padlásfeljárót... akinek kitörik a nyaka, annak nem volt szerencséje... köszönöm, ezzel meglenénk, nem vagyok hajlandó tovább nézni a sok ronda pofázmányt... és most, indulj idő, lássuk, a balfácán miért állított meg a megkérdezésem nélkül.

A szín megelevenedik.

CSIPKERÓZSIKA Ha ilyen a száz év álom, akkor már bánom is, kérem, hogy nem próbáltam ki.

ÓLOMKATONA Nem ilyen.

RÉSZEGES Van szerencsém... Angyal a másik tetőről. Szólítsatok... Rudinak, az mégis jobb, mint a... részeges... Mi a manó történt itt, balfácán, hogy megállítottad az időt?

BALFÁCÁN Figyelj, részeges...

RÉSZEGES Ne mondd azt, hogy részeges, mondd azt, hogy Rudi. Társaságban vagyunk, öregem.

BALFÁCÁN Akkor te se mondd azt nekem, hogy balfácán.

RÉSZEGES Akkor mit mondjak, balfácán?

BALFÁCÁN Mondd azt, hogy... Béla!

RÉSZEGES Béla? Az olyan nevetséges egy angyal esetében, hogy Béla.

BALFÁCÁN Talán a Rudi jobb?

RÉSZEGES Talán ne civakodjunk, Béla.

BALFÁCÁN Rendben, Rudi. Azért állítottam meg az időt, hogy bevárjunk téged. Ezeket az ártatlan kis mesefigurákat üldözik a tulajdon meséik gonoszai.

RÉSZEGES És mi a mi teendőnk?

BALFÁCÁN Megmenteni őket.

RÉSZEGES Csak ennyi? Sosem gondoltam volna. Van elég energiád?

BALFÁCÁN Nekem ugyan nincs.

RÉSZEGES Az a baj, hogy nekem is kevés maradt. A tegnapi lumpolásért is elvontak tőlem a fentiek egy rendes adagot, az egészen biztos.

PIROSKA Akkor fölöslegesen volt minden.

RÉSZEGES Azért nem volt fölöslegesen minden.

HÓFEHÉRKE Tudtam, hogy megvédenek minket!

RÉSZEGES Azt azért nem...

JANCSI Hát akkor... *mi az ábra?* A fenébe...

JULISKA Jancsi, legyél tisztelettudóbb... mégiscsak, hogy úgy mondjam, angyalok...

RÉSZEGES Az az ábra, hogy ti fogjátok megvédeni magatokat.

HÓFEHÉRKE Attól félek, én nem tudok harcolni...

BALFÁCÁN Fogsz, különben mehetsz az üvegkoporsóba.

PIROSKA Én álljak ki küzdeni a farkassal én álljak?

RÉSZEGES Bizony, különben mehetsz a farkas bendőjébe.

CSIPKERÓZSIKA Én szörnyethalok, kérem, ha meglátom a tizenkettedik tündért...

KÉMÉNYSEPRŐ Akkor viszont vár a száz év álom, és még jó, ha rád talál majd egy hibbant királyfi... ha lesznek még akkor királyfiak, amikor befejezheted a szunyát. Sajnos, már ma is csak egy-kettő akad a világon...

ÓLOMKATONA Én megküzdök az ördöggel is... akarom mondani, az ördöggel.

BALFÁCÁN Ez a beszéd.

RÉSZEGES Ha már ilyen bátrak voltatok, elmondom, az az ábra, hogy eszközöket, korlátozott mennyiségben, még tudok varázsolni. Mire van szükségetek?

PIROSKA Eszközöket? Mik azok az eszközök mik?

BALFÁCÁN Amit fegyverként használhattok, amikor párviadalra keltek az ellenségetekkel.

HÓFEHÉRKE Párviadalra... Én menten elájulok.

CSIPKERÓZSIKA Én már el is ajultam.

KÉMÉNYSEPRŐ Sürget az idő. Hamar találjátok ki, kinek mire van szüksége.

RÉSZEGES Hogy még érthetőbb legyek, amikor elkezdődik a küzdelem, idevarázslom nektek az eszközöket.

KÉMÉNYSEPRŐ Gyorsan, gyorsan, nincs sok idő a gondolkodásra.

BALFÁCÁN Írom az eszközöket, tessék diktálni!

ÓLOMKATONA No, jó van, példát mutatok. Én egy mülábat kérek...

PIROSKA Megvan! Én egy puskát megvan...

HÓFEHÉRKE Azt hiszem, akkor teszem a legjobbat, ha én egy ampulla ellen-
mérget óhajtok...

JULISKA és JANCSI Mi egy drótvágó ollót gondolnánk a fenébe, hogy úgy
mondjuk!

CSIPKERÓZSIKA Nem jut eszembe semmi... nem jut eszembe, kérem,
semmi... meg fogja szűrni a kezemet a rokkával...

KÉMÉNYSEPRŐ Kérjél például egy vastag kesztyűt, amit nem lehet átszűrni...

CSIPKERÓZSIKA Köszönöm, fekete királyom, egy vastag kesztyű rendel,
amit nem tud a rokka átszűrni...

RÉSZEGES Mindent fölírtál... Béla?

BALFÁCÁN Mindent fölírtam... Rudi.

RÉSZEGES Akkor majd diktáld a rendeléseket, ha eljön az idő.

BALFÁCÁN Ha eljön az idő, diktálni fogom a rendeléseket.

KÉMÉNYSEPRŐ Erősítsétek meg a lelketeket, jönnek!

CSIPKERÓZSIKA Jaj, elájulok.

HÓFEHÉRKE Életem első harca lesz. Arccal a harcnak! Nem félek... Csak a
fogam vacog.

JULISKA Fogd a kezemet, Jancsi, jó erősen.

JANCSI Fogom, Juliska, de majd a másakra szükségem lesz, a fenébe, a
drótvágó miatt.

PIROSKA Hogy is van? Melyik végét kell a puskának az ellenségre irányí-
tani? Na mindegy, majd az egyiket na mindegy...

ÓLOMKATONA Az ördögbe...gyün az ördög... de most elkenem a száját,
annyi szent.

Fölcsapódik az ajtó, megjelennek sorra a gonoszok. A boszorkány, a farkas, a mostoha, a tizenkettedik tündér és az ördög. Nyomukban Gomulka bácsi. Az angyalok elrejtőznek egy kémény mögé, így a gonoszok nem, csak mi látjuk őket.

GOMULKA Senki se mozduljon! Mindenki le van tartóztatva.

KÉMÉNYSEPRŐ És ki tartóztatta le őket?

GOMULKA Én.

KÉMÉNYSEPRŐ Ehhez önnek, Gomulka, nincs fölhatalmazása.

GOMULKA Nincs? Rajta, ki vele, kivel vagy, vidám kéményseprő, akinek mindig vadvirág van a gomblyukában? Csak nem ezekkel a nyavalyásokkal?

KÉMÉNYSEPRŐ Én mindig a gyengébbek pártján állok. Az igazság pártján, Gomulka.

GOMULKA Bácsi, ha kérhetem.

KÉMÉNYSEPRŐ Nem kérheti. Csak Gomulka.

GOMULKA Így is jó. Az a tisztem, hogy közöljem, ha ellenállás nélkül megadjátok magatokat, senkinek nem esik bántódása, mindenki hajszálrepedés nélkül visszakerül a saját meséjébe.

MIND Azt már nem.

GOMULKA Így is jó. Kapjátok el őket.

KÉMÉNYSEPRŐ *(közéjük ugrik.)* Nem úgy van az. Ha harc, akkor legyen becsületos párharc. Egynek egy a párja...

GOMULKA Ne keverd, te kéményseprő, ne keverd itt a trutyit nekem!

KÉMÉNYSEPRŐ A nemzetközi egyezmények nevében követelem a becsületos párharcot.

GONOSZOK *(röhögve)* Legyen!

GOMULKA Mi ketten leszünk a párbajsegédek, kéményseprő. Gyere ide mellém.

KÉMÉNYSEPRŐ Nem megyek oda, mert maga nagyon bűdös.

GOMULKA Csak mert nem mosakszom, azért vagyok bűdös. Rendben van. Akkor maradj ott. Szólítsd a párbajozó feleket, mert én nem ismerem őket.

KÉMÉNYSEPRŐ Elsőül szólítom az ólomkatonát és az ördögöt. *(Súgva.)* Bártorság, ólomkatona, mutass példát a többieknek!

ÓLOMKATONA Nem lesz baj. De hol késik a lábam?

KÉMÉNYSEPRŐ Itt lesz az is. *(A katona elindul az ördög felé, aki gúnyos vigyorral áll a tető tulsó felén, és várja őt.)*

RÉSZEGES Balfácán...

BALFÁCÁN Na szólíts így...

RÉSZEGES Most nem hallják mások...

BALFÁCÁN Akkor se!

RÉSZEGES Rendben. Rudi, mit kért az ólomkatona...

BALFÁCÁN Várj csak, várj csak...

KÉMÉNYSEPRŐ Siess már az ég szerelmére, Balfácán!

BALFÁCÁN Megvan! Ő kérte a vastag kesztyűt.

RÉSZEGES Oké! Megy a vastag kesztyű.

Egy pár vastag kesztyű szállingózik a magasból az ólomkatona kezébe.

ÓLOMKATONA Mi ez? Ez az új lábam? Ez kesztyű! Elbaltázta ez a kótyagos balfácán-angyal... Itt az ördög, mit csináljak... lökdös... nem találom az egyensúlyomat... *(Az ördög fellöki, ráfúj, a katona mozdulatlaná dermed.)*

GOMULKA Az első párviadalt az ördög nyerte. Gratulálok magamnak, megvan a kénbánya. Kéretik a második pár.

KÉMÉNYSEPRŐ Piroska és a farkas. *(Súgva.)* Gyere, Piroska, ne remegjen majd a kezed, amikor a farkast szemközt kell lőned.

PIROSKA Bízhat bennem, lövök... csak, remélem, a jó felét tartom majd a puskának a farkas irányába csak remélem... de hol a puska... A farkas már itt van.

RÉSZEGES Mit rendelt Piroska?

BALFÁCÁN Műlábat.

RÉSZEGES Oké. Megy a műláb. *(Egy műláb szállingózik le a magasból Piroška elé.)*

PIROSKA Na végre, itt a puska! De milyen puska ez? Olyan, mint egy műláb... Hiszen ez nem is puska, ez egy műláb hiszen ez... Mit küldtek nekem az angyalok... Jaj, jön a farkas... most aztán hogy ne féljek... *(A farkas támad, bekapja Piroškát, békésen elterül egy kémény tövében, horkolni kezd.)*

GOMULKA Kihirdetem a második forduló győztesét. Győzött a farkas. Gratulálok magamnak, megvan minden napra a friss vadhús. Kéretik szólítani a harmadik forduló résztvevőit.

KÉMÉNYSEPRŐ Kéretik a pástra Hófehérke és a gonosz mostoha. *(Súgva.)* Nyugalom, Hófehérke, edd csak meg nyugodtan az almát, de előtte kapd be az ellenmérget... ha ugyan el nem rontják most is a barátaink a varázslatot...

HÓFEHÉRKE Nem félek... Dehogynem félek... Megint viszontlátni azt a szépséges szörnyeteget... És hogy néz, megbabonáz, hol az ellenmérget?

RÉSZEGES Béla, Hófehérke mit is kért?

BALFÁCÁN Drótvágó ollót, Rudi.

RÉSZEGES Oké. Megy a drótvágó olló. *(Hófehérke elé szállingózik egy drótvágó olló.)*

HÓFEHÉRKE Közeledik a szörnyeteg... Ez meg mi? Ez egy drótvágó olló! Én nem ezt kértem, angyalok! Ez selejt áru! Mit kezdjek egy drótvágó ollóval... *(A mostoha Hófehérke szájába tömi az almát, aki*

azonnal holtan esik össze. A mostoha a magával hozott üvegkoporsóba fekteti, nevet, és tovalebben.)

GOMULKA Kihirdetem a harmadik forduló győztesét, aki nem más, mint a szépséges mostoha. Gratulálok magamnak a velencei tükrökhöz! Kéretik pástra hívni az utolsó előtti küzdő feleket!

KÉMÉNYSEPRŐ Jöjjön akkor most... Jancsi és Juliska és a boszorkány.

JULISKA és JANCISI Az a tervem, hogy elvágom a kalitka rácsait, és hátba támadom, a fenébe, az öregasszonyt.

KÉMÉNYSEPRŐ Remek terv. Remélem, lesz hozzá eszközöd.

JANCISI Az angyalok megígérték... Na, ott a boszorka... hih, be ronda vagy, öreganyám, elég rád néznem, és rögtön szörnyet hal az ember a félelemtől...

JULISKA Ne hergeld, Jancsi, látod, milyen gonosz a tekintete.

JANCISI Gonosz annak hergelés nélkül is. Na, gyere, menjünk. Az ám, de hol a drótvágó olló? Remélem, nem csak az az egy volt az angyaloknak, amit az előbb Hófehérke kapott...

RÉSZEGES Béla! Mit rendelt Jancsi és Juliska?

BALFÁCÁN Azt hiszem, azt írtam ide melléjük, hogy ellenméreg.

RÉSZEGES Oké. Megy az ellenméreg. *(Jancsiék elé szállingózik egy fiola ellenméreg.)*

JULISKA Mi ez?

JANCISI Ez nem drótvágó olló. Ezt is összekeverték a részeges balfácánok. Mi kaptuk az ellenmérget... Menekülj, Juliska, megpróbálom föltartani a banyát! *A banya Jancsira rádobja a kalitkát, Juliskát pedig megbabonázza.)*

GOMULKA Kihirdetem az utolsó előtti forduló győztesét, aki nem más, mint a boszorkány. Gratulálok magamnak a mézeskalács-sütő géphez és a kolbászkerítéshez. *(Meglátja a kemencét, amit a boszorkány készít elő Jancsiéknak.)* A mindenit! Igazi napkollektoros kemen-

ce. Remélem, itt tetszik hagyni majd használat után... esetleg nyitok egy sütődét is... Kéretik hívni az utolsó küzdőket!

KÉMÉNYSEPRŐ Nehéz szívvel teszem, látom, itt minden balul sült el... Kéretik a küzdőpástra Csipkerózsika és a tizenkettedik tündér. *(Súgva.)* Én már nem is merek semmit se mondani neked, Csipkerózsika... Járj szerencsével!

CSIPKERÓZSIKA Ne félts te engem. Láttam, hogy mindent elbaltázott az a két kétbalkezes angyal. Mindenki mást kapott, mint amit kért. De, ahogy számolom, nekem a puska jut. Én pedig kitűnően bánok a puskával. Úgy leszedelem, kérem, azt a nyafka matrónát a tető széléről, mintha ott se lett volna soha.

KÉMÉNYSEPRŐ Ez a beszéd. Bátorság.

RÉSZEGES Mit rendelt Csipkerózsika?

BALFÁCÁN Már csak a puska maradt. Nyilván azt.

RÉSZEGES Oké. Megy a puska! *(Csipkerózsika elé szállingózik a puska, aki felkapja, és kétszer rálő a tündérre, de az csak nevet.)*

CSIPKERÓZSIKA Hát persze... Hogy ez nem jutott eszembe. A tündéretket nem fogja a puskagolyó. Hát akkor, jön az alvás. Adieu kéményseprő, fekete királyom, adieu angyalok, társak, mesevilág... *(A tündér megszúrja a kezét a rokkával, Csipkerózsika nagyot ásít, elnyúlik a földön, és álomba merül. A tetőt kezdi behálózni a vadrózsa.)*

GOMULKA Kihirdetem az utolsó forduló győztesét, aki a tündér. Gratulálok magamnak, megvan a bűvészbolt is. Megállapítom, hogy minden fordulóban mi győztünk... a gonoszok!

GONOSZOK Hurrá, győztünk, győztünk, győztünk... *(Táncba kezdenek, majd a dal végére, a farkas kivételével, levonulnak a tetőről. Ott marad a vert sereg, a két angyal és a kéményseprő, az alvó Csipkerózsika, a szélütötte ólomkatona, Hófehérke az üvegekoporsóban,*

Jancsi a kalitkában, mellette szinte kövé dermedve Juliska. valamint a farkas, bendőjében Piroskával.)

*A sorsod elől nem futhatsz el,
hiába vagy hős, vagy ember,
nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el.*

*Próbálsz, csak kudarc ér,
menekülsz és bukás a bér,
nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el.*

*Törődj bele a sorosodba,
van ki győz, és van ki soha,
nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el.*

*Lehetsz jó, ha nem vagy erős
soha nem leszel legelő,
nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el.*

*Csak a mesékben győz a jó,
ott se mindig, mert a való:
nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el!*

KÉMÉNYSEPRŐ Na, ezt szépen elbaltáztátok.

RÉSZEGES Ezt szépen elbaltáztad.

BALFÁCÁN Te baltáztad el...

RÉSZEGES Te írtad fel rosszul az eszközöket.

BALFÁCÁN Én nem is tudok írni.

RÉSZEGES És ezt csak most mondod?

BALFÁCÁN Szégyelltem volna bevallani előttük.

KÉMÉNYSEPRŐ Szégyellted volna! Te aztán igazi balfácán vagy, barátocskám. Miattad buktak el szegény mesefigurák.

RÉSZEGES Bizony, Béla, miattad.

BALFÁCÁN Ne szólíts Bélának, Rudi. Én tényleg balfácán vagyok, megérdemlem a nevemet.

RÉSZEGES Te se engem Rudinak. Én meg csak egy ócska, részeges, vén angyal vagyok. Ha tegnap nem lumpolok annyit, maradt volna energiám ahhoz, hogy kimenekítsem innen őket.

KÉMÉNYSEPRŐ És most? Nincsenek itt amazok, miért nem szabadítjuk ki őket?

RÉSZEGES Mert varázserő tartja őket zárva előlünk. Látod, nem látnak, nem hallanak bennünket.

BALFÁCÁN És ilyenkor nem is élnek... olyanok, mintha rajzok lennének a mesekönyvben.

KÉMÉNYSEPRŐ Akkor... vége mindennek.

RÉSZEGES Még nincs vége mindennek.

BALFÁCÁN Csak várd ki a végét.

KÉMÉNYSEPRŐ Várjam ki a végét? Hát azt bizony kivárom!

Vége az első felvonásnak

II. felvonás

A két angyal szomorúan üldögél egy-egy kémény tövében, és a történeteken lamentál.

*Miért vagyunk mi angyalok,
ha nem segítünk senkinek?
Ha az se jó, mit megteszünk,
és az se jó, mit nem teszünk meg?*

*Miért vagyunk mi angyalok,
ha nincs erőnk, hogy jók legyünk?
Ha nincs erőnk, hogy jót tegyünk,
ha szárny helyett már csak kezünk van.*

*Miért vagyunk mi angyalok,
ha egyikünk se angyali,
csak képünk zord és fancsali,
és nem bízódik fontos ügy ránk.*

*Miért vagyunk mi angyalok,
ha egyikünk csak balfácán,
a másikunk csak alfácán,
ki bort vedel a háztető kön.*

*Miért vagyunk mi angyalok,
ha nem vagyunk mi angyalok,
angyálnak lenni nagy dolog,
de nagydolgon mindenki mást ért...*

KÉMÉNYSEPRŐ Mit picsoptok itt, két nebáncsvirág? Hogy így, meg úgy...

Nyugtával dicsérd a napot...

BALFÁCÁN Ezt mintha már mondtad volna, de nem baj, tudjuk, a közmondásban az a szép, hogy sokszor van mondva, és te elég sokszor mondasz mindent, kéményseprő.

RÉSZEGES Szép a fenét. Én unlak a közmondásaiddal együtt. Az angyalok mindent csak egyszer mondanak.

KÉMÉNYSEPRŐ Az angyalok! De kérdem én, egyáltalán, angyalok vagytok ti? Egyiktök balfácán, a másiktök... na, nem akarlak megbántani angyali mivoltodban... szóval, amolyan pityókás...

BALFÁCÁN Inkább kicsit félnótás...

RÉSZEGES Arról aztán beszélhetnénk, hogy ki a félnótás...

KÉMÉNYSEPRŐ Csak ne veszekedjete! Mindketten megéritek a pénzeteket. Nézzetek körül, ez a háztető merő egy kudarchalmaz. Mindent összekevertetek, mindenki elbukott és elpusztult miattatok...

RÉSZEGES Csak mert a balfácán nem tud írni...

BALFÁCÁN Csak mert te meg nem tudsz olvasni.

RÉSZEGES Ebben van valami, de ha nem írsz le semmit, akkor, ugye, hogyan is olvashatnám azt fel, még ha tudnék is olvasni... ahogyan nem tudok... különben pedig, miért kellene egy angyalnak olvasni is tudni...

KÉMÉNYSEPRŐ Micsoda gyalázatos alakok... akarom mondani, angyalok vagytok ti. Előbb siránkoztok, most meg egymásra akarjátok rákenni a felelősséget...

RÉSZEGES Miért, mit kéne csinálnunk? Ti nem így szoktátok, emberek?

KÉMÉNYSEPRŐ Könörgöm, legyetek kicsit jobbak minálunk! Ha mi lennénk kicsit jobbak nálatok, hát mi lennénk az angyalok.

*Ha mi lennénk kicsit jobbak nálatok,
hát mi lennénk az angyalok,
Ha mi lennénk kicsit jobbak nálatok,
hát mi lennénk az angyalok, jeh, jeh, jeh...
nem is rossz...*

Mondjuk, az a legkevesebb, hogy hozzátok helyre a hibát, amit elkövettetek.

BALFÁCÁN Helyrehozni... Én szívesen helyrehoznám, de nem tudom, hogyan lehetséges.

RÉSZEGES Én csak úgy belecsöppentem az egészbe... nem is érdekelt dolog... és, hogy őszinte legyek, most sem érdekel nagyon... megyek is vissza a saját háztetőmre.

KÉMÉNYSEPRŐ Csak eredj! Idd meg a maradék borodat, és szunyókálj tovább estig. Ne is törődj azzal, hogy Piroskát megette a farkas, az ólomkatona élettelenül hever az ördög leheletétől a kémény mellett, Hófehérke holtan az üvegkoporsóban, Jancsit és Juliskát hamarosan megsüti a boszorkány a napkollektoros kemencéjében és jó étvággyal megeszi, Csipkerózsika meg még épp száz évig fog aludni – miattatok, mert egyiktök balfácán, a másiktök részeges.

RÉSZEGES Ezt nem kellett volna ilyen keményen kimondanod... ez így nekem fáj...

KÉMÉNYSEPRŐ Azt akartam, hogy fájjon. Rendben van, angyalnak nem vagytok jók, de legyetek jók – férfiaknak!

BALFÁCÁN Én szeretnék jó – férfi – lenni.

RÉSZEGES Mondjuk rá, hogy – én is.

KÉMÉNYSEPRŐ Akkor kezdjétek hozzá!

BALFÁCÁN Mihez?

RÉSZEGES Mihez is, tényleg, na!

KÉMÉNYSEPRŐ Álljatok a sarkatokra!

BALFÁCÁN *(a sarkára áll.)* Én ráálltam.

RÉSZEGES *(a tető sarkához megy.)* Ez az én sarkom. Rajta állok. Ezzel meg is vagyunk.

KÉMÉNYSEPRŐ Ha nem lennétek a barátaim, már rég elkergettelek volna benneteket ezekről a tetőkről.

BALFÁCÁN De a barátaid vagyunk...

RÉSZEGES Azok vagyunk, vagy nem?

KÉMÉNYSEPRŐ Azok vagytok. Éppen ezért mondom, hogy a sarokra állás azt jelenti, szedjétek már össze magatokat, az ég szerelmére... pardon, ez kicsit frivol megfogalmazás volt.

BALFÁCÁN Nem baj, értjük. Hogy szedjük össze magunkat?

RÉSZEGES Én úgy gondolom, egészen össze vagyunk szedve... Kezem, lábam, fejem helyén – nekem rendben.

KÉMÉNYSEPRŐ Már nem tudom hogyan mondani, hogy megértsétek... Az a lényeg, hogy tegyétek jóvá a hibátokat!

BALFÁCÁN Szíves-örömet, de, már nem tudom hogyan mondani, hogyan?

RÉSZEGES Van ötleted, nagyokos kéményseprő, erre a hogyanra?

KÉMÉNYSEPRŐ Van. Te, balfácán, ne legyél többé balfácán! Bízzál magadban, hogy meg tudod tenni, amit elhatározol, és abban, hogy többé nem fog kinevetni senki!

BALFÁCÁN Megpróbálhatom. Nem vagyok hülye, nem vagyok ostoba, nem vagyok hülye, nem vagyok ostoba, nem vagyok hülye, nem vagyok ostoba...

RÉSZEGES Mi ütött beléd, csak nem meggárgyultál?

BALFÁCÁN Oh no! Csak mondogatom, és egy idő után el fogom hinni, és ha el fogom hinni, úgy fogok tenni, mint aki se nem hülye, se nem ostoba.

KÉMÉNYSEPRŐ Te következel, részeges...

RÉSZEGES Ne is folytasd, tudom, hogy mit kell tennem.

KÉMÉNYSEPRŐ Akkor nem folytatom.

RÉSZEGES Nem fogok inni többé, megígérem, legfeljebb karácsonykor és húsvétkor egy-egy pohárával... legfeljebb kettővel.

KÉMÉNYSEPRŐ Eggyel.

RÉSZEGES Akkor eggyel. És ha nem részegeskedem, akkor segítségére tudok lenni a bajbajutottaknak.

KÉMÉNYSEPRŐ Erről van szó.

BALFÁCÁN És most?

RÉSZEGES És akkor most?

KÉMÉNYSEPRŐ És most, és akkor most... mit tudom én, hogy akkor mi van és akkor most. Éljetek az új lehetőségeitekkel. És ne felejtsetek: lassan járj, tovább érsz.

BALFÁCÁN Nem felejtjük. Lassan járj, tovább érsz. De hová mész ilyen lassan?

KÉMÉNYSEPRŐ Egy kis dolgom van innen *tovább*, oda akarok érní.

RÉSZEGES Képes lennél magunkra hagyni bennünket?

KÉMÉNYSEPRŐ Igen. Boldoguljatok most egyedül. Ti hibáztatok, ti is hozzátok helyre. Adieu, kis angyalaim, adieu! És pá!

BALFÁCÁN Na, ez jól itt hagyott bennünket.

RÉSZEGES Jól. Mit is kell csinálnunk? Álljunk a sarkunkra!

BALFÁCÁN Vállaljuk magunkat!

RÉSZEGES Ezt azért ne, ez elég rossz szöveg a te szádból – is. Már ezt a sarkamra állást is nehezen viseltem. De – ha már megfogadtam, egye fene, fene egye, ahogy itt szokták mondani a földön, nem iszom, többé.

BALFÁCÁN Én meg, nem leszek balfácán, többé.

RÉSZEGES Mi lenne, ha megpróbálnánk feltámasztani őket?

BALFÁCÁN Hát...éppenséggel meg is próbálhatnánk. Bár még soha nem tettünk ilyesmit.

RÉSZEGES *(Hófehérke üvegkoporsójához megy, kopogtat.)* Ébresztő, Hófehérke! Ébredj fel! Nem ébred.

BALFÁCÁN Mert rajta van a rontás.

RÉSZEGES Francot. Meg van halva. Azért nem ébred.

BALFÁCÁN Ez viszont szomorú. Nézzük ezt a Jancsi és Juliskát! Jancsi!

RÉSZEGES Juliska!

EGYÜTT Jancsi és Juliska! Tessék felébredni szépen, és hazamenni apukához, anyukához az erdőszéli favágóházba, nem itt bennünket szomorítani!

RÉSZEGES Nem hallják.

BALFÁCÁN Talán ez a Csipkerózsika nem szúrta meg jól a kezét azzal a vacak szerkezettel... Na, ugyan már, Csipkerózsika, ne marhuljál fölöslegesen, ébresztő fel! ...hiába.

RÉSZEGES Te, én ezt a Piroskát itt a farkas gyomrában meg sem próbálok.

BALFÁCÁN Azért csak próbáld meg... Ránk aztán ne mondja majd senki, hogy meg se próbáltuk!

RÉSZEGES Oké. De ez lesz az uccsó, annyi szent. Pardon, annyi bizonyos...

BALFÁCÁN Várj, részeges... Nem érzel valami... furcsát?

RÉSZEGES De igen. Nem tudom megmondani, hogy mit, de valamit... igen. Mintha... Mintha bizseregne a... szárnyam... helye...

BALFÁCÁN Az enyém is. És... mintha telítődnék megint energiával.

RÉSZEGES Biztos, mert jót akarunk cselekedni... telítődünk.

BALFÁCÁN Hacsak úgy nem. Na, megpróbálsz? Uccsó...

RÉSZEGES Meg én. Ébredj, Piroška, a farkas hasában! *(A farkas megmozdul, kinyitja a szemét, mereven bámul a részegesre.)* Várj, balfácán...

hoppá... légy esett a levesembe... nem Piroska ébredt fel... jaj...
hanem a farkas... pucolás!

BALFÁCÁN Nem! Ha harc, legyen harc! Huúú, de bátor vagyok. *(Bokszoló mozdulatokkal ugrabugrál az elképedt farkas előtt.)*

FARKAS Brrr. Egészen rendeset aludtam. hallottam a saját horkolásomat is... Állj meg, farkas, azt hiszem, leesett az állad. Most akkor alszom, vagy ébren vagyok? Ki ez? És mit ugrál itt előttem ez a macskajancsi? Nem látja, hogy én vagyok a farkas? Mi több, egyenesen maga a farkas vagyok?

*Nem látod, a farkas vagyok,
mindenkit bekapok.*

Nézd a szemem,

nézd a fogam,

nézd a szőrös

mellkasomat,

mindenkit bekapok,

látod már? A farkas vagyok...

BALFÁCÁN Azt látom, hogy a farkas vagy, de te meg azt nem látod, hogy én meg angyal.

FARKAS Angyal? Ha te angyal vagy, akkor én vagyok Piroska nagymamája. Vagy már az angyalok se a régiek. Se szárnyad, se aranyhadjad... na, ne etess tovább, nincs egy fikarc sugárzásod se...

BALFÁCÁN De öklöm az van, nesze, te dagadék, nesze, te dagadék, nesze, te dagadék. *(Háromszor bepancsol a döbbenettől védekezni képtelen farkasnak, aki hanyatt esik.)*

FARKAS Ennek teljesen elment az esze... szédülök... bokszolni speciel nem nagyon tudok... én a vadászra számítottam... ez így nem sportszerű... most akkor, hogy kapjam be majd a vadászt, ha az

összes fogamat kiverte ez az elvadult angyalfajzat... én menten elájulok... *(elájul)*.

BALFÁCÁN Ezzel meg is volnánk. Egy határozott metszés a hasikónkon... így ni, kicsi farkas, és máris itt van Piroska. Hoppá! Van itt még valaki. Kezét csókolom. A nagymama lehet az illető, öreg, szemüveges, és nem válaszol. Jól tetszik lenni? Nem tetszik érteni, amit mondok? Én a balek angyal vagyok, tisztelettel...

PIROSKA Hiába próbálkozol, balfácán, a nagymama olyan süket, mint az ágyú hiába próbálkozol. De köszönöm, hogy megmentettél, elég szűkösen voltunk ott bent ketten a nagymamával... meg, tudod, horkol is, de rettenetesen.

RÉSZEGES Akkor hát nem a farkas horkolt?

PIROSKA Nem hát. A nagymama nem hát a farkas.

FARKAS Én soha nem horkolok... én soha...

NAGYMAMA Pofa be, vadállat! Van itt épp elég rossz arcú alak rajtad kívül is, és sehol egy vadász! El is pucolok innen, amíg nem késő!
(Elmenekül a lejárón.)

PIROSKA Ne törődj vele, kicsit megviselte a farkas bendője! De te egy igazi hős vagy, mondhatom, balfácán egy igazi hős ne törődj vele.

BALFÁCÁN Nem tagadom. Az.

RÉSZEGES És én?

PIROSKA Azt nem tudom. Engem a balfácán mentett meg, azt tudom.

RÉSZEGES Ha így állunk, akkor most én is megmentek valakit.

BALFÁCÁN Csak rajta! Addig én pihenek, mert ezzel az energiával nem vagyunk még teljesen rendben... egészen sokat fölemésztett ez a kis csetepaté a farkassal... régen meg se kottyant volna.

RÉSZEGES Régen nem is mertél volna megküzdeni a farkassal.

BALFÁCÁN Az lehet. De meg se kottyant volna.

RÉSZEGES Próbálkozom Csipkerózsikával.

BALFÁCÁN Piszok.

RÉSZEGES Tessék?

BALFÁCÁN Persze, folyton kilövi magának a legjobb nőt.

RÉSZEGES Ne feledd el, hogy angyalok vagyunk.

BALFÁCÁN Már nem egészen... vagy még nem egészen...

RÉSZEGES Csak a merő tisztelet hajszol bele ebbe a kalandba, semmi részrehajlás a szépség felé... Csipkerózsika, édes lelkem, elég nehéz lesz hozzád beférkőzni ezen a ménkő sok vadrózsaindán keresztül... mindig utáltam a vadrózsaindákat, így keresztül...

TÜNDÉR Hová, hová, barátocskám? Csak nem erre? Vagy csak nem arra?

RÉSZEGES Aha. Inkább amarra... Alighanem lebuktam kissé, így keresztül a rózsaboglyán. Csak úgy, ide, mondhatni, sehova... tündérném....

TÜNDÉR Nénéd ám a radai rosseb, varacskos képű, dülöngélő betolakodó...

RÉSZEGES Egy tündér azért beszélhetne választékosabban is. Teszem föl.

TÜNDÉR Teszed le azt a kést, de gyorsan, különben az ujjadra verek! Hagyd a vadrózsaaágakat békén! Csipkerózsika még kilencvenkilenc évet, háromszázhatvannégy és fél napot kell, hogy aludjék.

RÉSZEGES Nem fog, mert én megmentem.

TÜNDÉR Ha nem lenne méltóságomon aluli, beleszakadnék a röhögésbe. Te fogod megmenteni Csipkerózsikát, te rakás szerencsétlenség? Hogyan fogod megmenteni?

RÉSZEGES Azt még nem tudom. Majd kitalálom.

TÜNDÉR Kitalálod? Ezzel az aggyal? Azt nehezen hiszem, hogy bármi is eszedbe jut! Egyet azért jó lesz megjegyezned:

*Tündérek átkán nem fog fortély,
nem oldja azt fel semmi szándék.
Jobb ha az útból eltűnsz gyorsan,
különben nem marad más csak árnyék
belőled – vagy még annyi sem – annyi szent...*

RÉSZEGES *(észreveszi a földön heverő rokkát)* Ez volt az a furcsa és idétlen valami, amivel jól megszúrtad Csipkerózsika ujját! Itt van a fortély nyitja, a nyitok fortélya, vagy hogy is, és mindegy! Lássuk, a te ujjad jobban bírja-e a mérgezett tűt?

TÜNDÉR Tágulj innen azzal a vacakkal! Hozzám ne merj érni, mert békává... gilisztává... bőregérré változtatlak! Nem tágul, és valamiért nem változik... fatal error... sem békává, sem gilisztává, sem bőregérré... A legjobb, ha huss... elszállok innen... az ördögbe, beleakadtak a szárnyaim a vadrózsa töviseibe...

RÉSZEGES Na, lássuk csak, hogy bírod a gyűrődést, picinyem... helycserés támadás... vigyázat, szúrok... *(Megszúrja a rokkával a tündér ujját, aki elhanyaglik, és nyomban el is alszik. A részeges Csipkerózsika fölé hajol, elég hosszan megcsókolja.)*

BALFÁCÁN Te meg mi a fenét művelsz? Nem hagyod abba azonnal!

RÉSZEGES Maradj már! Nem hallottál még arról, hogy minden mesében így történik? Látod, már éledezik is a csóktól.

CSIPKERÓZSIKA Álmaim királyfia, hát eljöttél, megmentettél? Ámbár kicsit öregecskének és elhasználnak látszol így ébredés után... de se baj, kérlek, majd kivasaljuk a ráncos bőrödöt... letornáztatjuk szépen a pocakodat... Nem is volt, kérem, ez a száz esztendő olyan vészes...

RÉSZEGES Na, most már én is hős vagyok?

BALFÁCÁN Alighanem. Hogy állunk energiával?

RÉSZEGES Fogyik. Ki kell tartson még néhány erőpróbán keresztül... Azt hiszem, most egy kicsit ráerősítünk... *(Előhúzza a zsebéből a laposüvegét.)* Csak egy kortyot... Na, most mit néztek így rám... Egy felet... Tudjátok mit, nem is kell nekem ez a vacak...

PIROSKA Most lettél a szememben igazi hős most lettél...

RÉSZEGES Jókor.

CSIPKERÓZSIKA Hiszen, ön nem is a királyfi, hanem... csak az a részeges angyal, kérem, azt sandítom.

RÉSZEGES Részeges angyal? Ezért megcsinálhattam a felhajtást... Kedves Csipkerózsika, ön közvetlen, de csöppet sem kedves.

PIROSKA A részeges angyal már a múlté, nem látod a részeges angyal? És a százéves álomból, az ő jóvoltából, nem kellett egyetlen napot sem letöltened, megmentett a tündér átkától és a százéves álomból.

CSIPKERÓZSIKA Úgy kérem, a bocsánatát kérem, és a kezemet adom, ha viszi kérem, kezdem annak a belátását, amit Piroskánk itt mond éppen.

RÉSZEGES Mi, angyalok, ugye, nem szoktunk nősülni... De ha ez a szokásunk kialakulna, ugye, akkor még visszaérthetünk a kérdésre, kedves Csipkerózsika.

BALFÁCÁN Na, a románc megint. Én meg mehetek újabb megmenteni. Ki is következik?

JANCSI Én.

BALFÁCÁN Te ne szólj bele, Jancsi, te el vagy varázsolva!

JANCSI De nekem, a fenébe, nagyon elgémberedett ebben a kalitkában az összes lábam.

BALFÁCÁN Akkor, a fenébe, kiszabadítalak. *(A kalitkához lép, de amint megérinti, a szerkezet megzendül, a feljáró ajtaja kicsapódik, és elő-*

ront rajta teljes rútságában a boszorkány. Balfácánt jeges rémület fogja el.) Rérérészeggeges aaaangyagyagyagyal? Ivivivitt vavavavaaagy?

RÉSZEGES Csaak vovovovoltaaam. Mooost a kééméémééméény mööggöögöögöögöött vagyvagyvagy vagy nem is vagyok.

BALFÁCÁN Retretetetenetesen ronronronronda ez a véééén kukukuku kutyá legyek, ha bebebe nem csicsicsinalnalnak.

RÉSZEGES Szedd öösssözsözsözsözsze magmagmagadat, vegyvegyvegyél pélpéldát rólrórlólam, ésés kapd el a vénvénvén kukukukukurtafarkú malmalmalacevő boszboszboszorkányát.

BOSZORKÁNY Mit nem látok, he?

BALFÁCÁN Mit látsz...

BOSZORKÁNY Ki nyúlt a kalitkához, he?

BALFÁCÁN Kiki neem? Nem, nem, nem nyúlt hozhozvá senkisenkise.

BOSZORKÁNY Akkor mi volt ez a nagy zengés, he?

BALFÁCÁN Tatalántánlántán az égazégazégzengazégzengaz... na jó, belezavarodtam a szövegembe.

BOSZORKÁNY Tudod te, ki vagyok én, te nyavalyás, he?

BALFÁCÁN Csakcsakcsak sejsajtemsejtem.

BOSZORKÁNY Nem tudod. De meg fogod tudni. Ha majd megtiporlak, megkínozlak, megégetlek, megzabállak. Remélem, mindent elmondtam, ha valamit kihagytam volna, később pótolni fogom, a gyakorlat pillanataiban.

BALFÁCÁN Ez nekem olyan érthetetlen, akár egy összetett mondat.

BOSZORKÁNY Mindent meg fogsz érteni a magad kárán, ha nem takarodsz az utamból. Most aztán jóval akasztottad össze a bajuszodat... Nincs is bajuszod, most látom. Nem baj, bajszatalan, nem sokáig leszel itt már bajtalan... he... hehe...he.

Vasorrú bába, legvénebb pára

vagyok, he.
Aki meglát az nem tér házába
soha, ha.
Aki elém áll, törik a lába, ha,
aki felém néz, meghal látása, he...

Ennyi gonoszság nincsen a földön,
forgószél kísér, rombol és földönt,
bárhová bújnál, én utolérlek,
megroppantalak, semmibe löklek,
vagy legfeljebb – megeszlek, he,
jól fölzabállak... de előbb megsütlek... ha...

BALFÁCÁN Eeeelhiszeeeeem... goondolgondolgondolnám... ha véletlenül úgy tetszene gondolni, segsegsegsegítenék...ezt a janjajancsijancsit kicsit megmegmegsütisüt...

JANCSI Áruló. A fenébe, és még ez nevezi magát angyalnak.

BALFÁCÁN Nyugtával dicsérd a napot... azon felül, ne csináld itt a feszültséget nekem. Csak várd ki a végét, csöndben, fiacskám.

BOSZORKÁNY *(lángok jelennek meg a kezében.)* Jól van, teszlek veled egy próbát. Akkor segíts, és gyűjtsd be a napkollektort... Üsse kavics, meg a guta, ha jó leszel, kapsz néhány kövérebb falatot ebből a girhes Jancsiból, he.

JANCSI A fenébe, volna pofád belőlem zabálni?

BALFÁCÁN Beszélj szebben velem. Én mégiscsak egy angyal vagyok, aki a kiszabadításodon ügyködöm.

JANCSI Erről eddig nem volt szó. De különösnek tetszik a tevékenységed...

BALFÁCÁN Nem a te dolgod, hogy megítélj, balga gyermek.. Szeretett vén banyám, rücskös ronda szipirtyóm, hányásom témája, undorom rájája, szíveskednél megnézni, elég meleg-e már a napkollektoros kemence ahhoz, hogy ezt a Jancsi gyereket rendben megsüs-sük, és úgy megegyük, hogy néhány zsírosabb falat nekem is jut-na belőle...

BOSZORKÁNY Te kis haspók, huncut pára! Egyre jobban tetszel nekem, a végén még leveszel a lábamról, de akkor nem felelek magamért... Kellene a Jancsi zsenge húsa finomra sütve, he? Na, néz-zük azt a kemencét, aztán meglátjuk, kapsz-e egyetlen falatot is a kölyökből... ha...

RÉSZEGES Ha megfordul, kapd el, és lökd!

BALFÁCÁN Na, mit nem gondolsz, mi volt a tervem? Csak undor fog el a látására, a tapintására, a lökésére, a taszigálására...

RÉSZEGES Egy analfabéta nem finnyáskodik, balfácán.

BALFÁCÁN Az más. Akkor lököm, ha nekem mindegy, ahogy így mondod...

A boszorka a kemence ajtajához megy, Balfácán hátulról megragadja, hogy belökje a lángok közé.

BOSZORKÁNY Jaj, mit csinálsz, te elvetemült angyalvakarék! Azonnal engedj el, különben működésbe hozom ellened az első számú boszorkánytrükkök!

BALFÁCÁN Mit csinálok? Na, mit csinálok, roppant szipirtyó? Megsütlek a napkollektorodban, vén banya. Háromig elszámolok, és háromra belelöklek. És semmi trükk, mert akkor háromig sem fogok számolni.

RÉSZEGES Remélem, számolni azt tudsz...

BOSZORKA Nem tud... lefogadom, hogy nem tud. Csak lökdösődik a mihaszna fattya...

BALFÁCÁN Naná, hogy tudok! Egy... kettő...

BOSZORKA Jaj, tud... Nem lehetne előlről kezdeni a számolást?

PIROSKA Adjál neki, balfácán adjál neki!

CSIPKERÓZSIKA Kérem, tartsuk be a nemzetközi egyezmények megszabta kereteket...

PIROSKA Mimóza nyugati... pfuj!

CSIPKERÓZSIKA Barbár kelet-európai... Beee!

BOSZORKÁNY Ne lökjél bele ebbe az igen meleg napkollektoros kemencébe, balfácán! Elismerem, legyőztél. Azzal győztél le, hogy megismerttetted velem a félelmet. Ha egy boszorkány, életében, akár csak egyszer is, fél, félti az életét, nyomban elveszíti a varázserejét. Nézz rám! Hát boszorkány vagyok én? Dehogyan vagyok már a félelmetes vasorrú bába. Szerencsétlen, kisnyugdíjas öregasszonyt csináltál belőlem azzal, hogy megijesztettél.

BALFÁCÁN Így is jó. De akkor most mi legyen?

PIROSKA Adjál a vénasszonynak, adjál...

CSIPKERÓZSIKA A bölcs megfontolást ajánlom, kérem, a későbbi vizsgálatok elkerülésére...

BOSZORKÁNY Van egy javaslatom, ha szabadna ebben a nagy tanácstalanságban... Ha a napkollektoros kemencét visszakapnám, esetlegesen nyitnék egy mese-pékséget... Minden mesében minden reggel friss kenyeret, tepertős pogácsát és cukrozott brióst osztogatnék a szegény embereknek... árva gyerekeknek... elesett öregasszonyoknak... magányos vénembereknek... jaj, belehalok a saját jóságomba a végén...

RÉSZEGES Tegyen fogadalmat a gyanús matróna!

BALFÁCÁN Megígéred?

BOSZORKÁNY Meg én. Van más lehetőségem? Megboldogult boszorkány koromban a szemedet kapartam volna ki egy ilyen kérdés után, de most... akkor kötünk alkut, vagy nem kötünk alkut pékségi-
leg, és mehetek hontalannak az aluljárókba?

BALFÁCÁN Kötünk. De legyen sós kifli is, mert azt nagyon szeretem.

BOSZORKÁNY Lesz. Jancsi fiam, és téged is, Juliska, felfogadlak kis segéd-
demnek. Lesz rendes fizetés is, meg munkaidő, meg munkatör-
vénykönyv, majd utána nézek, mi kell egy ilyen foglalkoztatás-
hoz... de aztán, ott nem alszunk egyfolytában, Juliska lányom...

BALFÁCÁN Ja, jó hogy figyelmeztetsz, banyám, felébresztem Juliskát is, a
végén még túlaludja magát...

JANCSI A fenébe, egészen kellemes kis öregasszony lett a szipirtyóból.

BOSZORKÁNY Ne a múlt bűnein rágódjunk folyton, ha kérhetném... tekinte-
tünket függesztük a jövőre! Mi több, csüggesztük...

JULISKA A néni nem is olyan ronda, tulajdonképpen...

BOSZORKÁNY Ajajaj, ezt még meg kell szoknom... ezt a púdert. Szerettem
ronda és ellenszenves és gonosz lenni... na, ezt a jóságos öreg-
asszonymaszkot is megszokom. Most megyek, keresek egy jó he-
lyet a mese-péküzletnek. A napkollektoros kemencét meg majd
együtt elvisszük oda, ha megtalálom. Jövök vissza, aranyoskáim,
csak várjatok türelemmel.

RÉSZEGES Haladunk, balfácán, egészen jól haladunk, csak mintha elfogyott
volna az összes energiám.

BALFÁCÁN Az a baj, hogy nekem is.

PIROSKA És akkor mi lesz az ólomkatonával akkor mi lesz?

CSIPKERÓZSIKA És mi lesz, kérem, a Hófehérkével, aki az üvegkopor-
sóban alukál, kérem, és hát nehezen fog felébredni, ha meg van
halva...

RÉSZEGES Mindenki sorra kerül, de előbb egy korty...

MIND Egyetlen korty se!

RÉSZEGES Na ja. Ha nem, nem. Hol is az a katona?

ÖRDÖG Itt van a katona, de ő az én foglyom, és nem szeretném, ha bármi-
lyen mesterkedésbe kezdenél, vén részeges angyalmaradék, is-
merlek jól, és régóta készülök, hogy elbánjak veled.

RÉSZEGES Püff, az ördög.

PIROSKA Adjál neki, adjál neki is!

CSIPKERÓZSIKA Csak nem egy ilyen kis ördög-bördög fog gondot
okozni, kérem, önöknek, életem hercegei?

JANCSI Mi ez egy boszorkányhoz képest, a fenébe, hogy ne is kérdezzek
rá?

JULISKA Azt gondolom, hogy úgy mondjam, cselekedni kellene végre.

BALFÁCÁN Cselekedj, részeges, tiéd az ördög!

RÉSZEGES Tiéd, tiéd, de hogy cselekedjem, ha egy korty angyal-energia
nem maradt bennem? A pálinkahiányról nem is beszélve...

BALFÁCÁN Találd föl magad!

ÖRDÖG Majd én föltalállak, csak gyere! Jókedvemben találsz. Nesze, itt
egy jó kis kénköves lehellet.

RÉSZEGES Pfuj, de büdös vagy! Mintha egész éjjel pálinkát vedeltél volna.

ÖRDÖG És nesze, most meg itt van egy kis forró pokolpára.

RÉSZEGES Jaj, ez a forróság teljesen leborotválta a szakállamat. Nem is baj,
úgyis borotválkozni készültem. De, hallod-e, kezdelek egy kicsit
nagyon unni...

ÖRDÖG És nesze még, te vén trottyos, egy kis béka-kígyó-sárkányfog-
denevér-főzetet a pofádba bele! *(Leönti a részegest.)*

RÉSZEGES Ez szétéget, ez roppant bűdös, ez undorító! Most aztán tényleg elég legyen, te mocskos ördögfattyá, betelt a pohár!

ÖRDÖG Ez még csak a kezdet volt, kisfiam. Most jön a támadás. Széttép-
lek, darabonként doblak a pokol fenekére.

*Nem a föld dübörög,
hanem az ördög jött
el hozzátok.*

*Beverem fejetek,
kitolom szemetek
nyomorultak.*

*Kénköves lángokat
fűjtatok, s folytatok
szörnyedelmet!*

*Nincs, ki ezt megússza,
hatalmam szétzúzza
a sziklákat (is).*

BALFÁCÁN Biztató kezdet, annyit látok. Milyen jó, hogy nem nekem kell lépnem az ügyben. Lépni sem bírnék.

RÉSZEGES Én sem állok túl jól a lépkedéssel... nincs energiám.

ÖRDÖG Gyere, te nyavalyás, látom, a katonára fáj a fogad. De a katona, már mondtam egyszer, az enyém. El fogom égetni a nyavalyást, ólomszívét a tenger mélyére vetem, a papírtáncoslány, ennek az ostobának a szerelmét, pedig feleségül veszem.

RÉSZEGES Ha a fogam nem is fáj a katonára, valamit kezdenem kell vele a megmentése érdekében, hiszen elvárja a közönség tőlem éppen ezt.

PIROSKA Bizony, elvárjuk bizony.

CSIPKERÓZSIKA Az úgy van, kérem, hogy vannak megmentők és megmentettek...

JANCSI És az úgy van, a fenébe, hogy én csak megmentett lehetek ebben a mesében...

JULISKA És, hogy úgy mondjam, az úgy van, hogy az angyalok a megmentők közé tartoznak... minden mesében.

RÉSZEGES Hát, ha így van, akkor legyen így.

BALFÁCÁN Derék mondás. Most már csinálj is valamit.

RÉSZEGES Végzetes lépésre szánom el magam. *(A villámhárítóhoz lép, és letöri a tetejét, majd azt is kettétöri.)*

BALFÁCÁN Mit tettél, oktalan kétéltű, oda az angyaltelefonunk!

RÉSZEGES A helyzet hozta a váratlan megoldást. A telefont majd megoldjuk később. Na, gyere, ördög, lássuk, mire megyünk egymással! *(A villámhárító két darabjából keresztet formál, azzal ront az ördögre, az ördög rémülten hátrál.)*

ÖRDÖG Hagyjál már azzal a kereszttel... hülyegyerek... ez nem ér! Ez nem tisztességes! Nincs egy gramm energiád sem, nyavalyás, és egy ócska trükkel akarsz kifogni rajtam... az a baj, hogy ki is fogsz... jaj, ne érintsd hozzám azt a rettenetes valamit, az angyalkeresztet... *(Az angyal az ördöghöz érinti a keresztet, akiből lángok csapnak elő, és lángok között eltűnik a tetőről.)*

PIROSKA Bravó, részeges angyal, elparentáltad az ördögöt, bravó.

RÉSZEGES Nem volt nagy ügy... csak egy kis találékonyság kellett hozzá.

CSIPKERÓZSIKA Megismétlem, kérem, hogy ön egy hős... ugye, még nem nős?

JANCSI A fenébe, ezt jól csináltad, részeges...

JULISKA Hogy úgy mondjam, mestermunka volt.

RÉSZEGES Köszönöm, akkor talán föl kéne ébreszteni az ólomkatonát.

BALFÁCÁN Rajta.

RÉSZEGES Katona, ébredj fel, megszűnt fölötted a rontás.

ÓLOMKATONA Riadó! Az ördög... hun az ördög? Nincs az ördög... Én vagyok itt... fölébredve... állok mindenki rendelkezésére... ha szükséges, így fekve is... akkor most mi van? Meg vagyok mentve?

RÉSZEGES De meg ám!

ÓLOMKATONA Innentől kezdve megint... de nem szövegelek annyit... kicsit körbeókumlálom a helyzetet... aha, mindenki rendben... csak az a Hófehérke... a hófehér bőrével... ében hajával... karcsú derekával... még az üvegkoporsóban, ugye... kinyúvasztva ottan...

RÉSZEGES Nem probléma, ugye, balfácán...

BALFÁCÁN Mit akarsz ezzel mondani?

RÉSZEGES Hogy megint te jössz.

BALFÁCÁN Ez igaz. De mondtam, hogy nincs energiám a csodatételekhez.

RÉSZEGES Nekem se volt az előbb, mégis él az ólomkatona, az ördög meg elégett...

BALFÁCÁN Öngyulladás volt... nem lehet kizárni...

RÉSZEGES Az eszed tokja volt öngyulladás. Egyébként pedig, mindegy is. Volt, nincs ördög. A katona él. Indulj, mentsd meg Hófehérkét!

MIND Mentsd meg Hófehérkét! Mentsd meg Hófehérkét! Mentsd meg Hófehérkét! Mentsd meg Hófehérkét! Mentsd meg Hófehérkét!

BALFÁCÁN Hát... Ha ennyire akarjátok... éppenséggel megpróbálhatom... *(Feltűnik a mostoha.)* De most megdermed minden gondolatom... mozdulatom... ámulatom... mi szép... e kép... e nő... látványa besző... befon... megbénult minden gondolatom...

MOSTOHA Szép herceg, ki előtted állsz, honnan vagy való? Való-e, hogy való vagy, vagy az ég küldött talán, hogy szívem ilyen hevesen megdobbán látásodra, arcod összes angyali fodra összes lábamról levesz...

BALFÁCÁN Elájulok... A gonosz nem ez... nem ő... e nő... nagyon menő...

PIROSKA Ne tévesszen meg a gonosz mostoha balfácán ne tévesszen meg!

BALFÁCÁN Hátha ti tévedtek... e nőtől férfivá ébredtem...

RÉSZEGES El is alszol nyomban, ha a hátadba nyomja a kését...

BALFÁCÁN Rosszindulatodhoz nem fér kétség.

CSIPKERÓZSIKA Hófehérkét tessék nézni, kérem, aki az üvegekoporsóban alszik holtan...

BALFÁCÁN Ezt e szép lény nem tehetné, csak gonosz rágalom mondhatja...

MOSTOHA Jól látod, királyfi, vagy szépséges akárki, kinek képe szívemben már aranyos rámát kapott, fényessége elsápasztja a napot...

BALFÁCÁN Halljátok? Teljesen belém zúgott a bombázó!

JANCSI Ébredj fel, a fenébe, így se te, se mi, csak ő megy vissza a mesébe!

JULISKA Hogy úgy mondjam, most vagyunk komoly gondban... a balfácán pályát vesztett...

RÉSZEGES Nem hiszek a szememnek... a balfácán halálosan szerelmes...

MOSTOHA Nézz a szemembe, szépséges lovagom, akarom, nézz, akarom, nézz, a szemembe nagyon... Lásd ott magadat talpig vértben, hősiesség pózban, egy templomtéren, ahol majd frigyünkre a pap mondja az áldást...

BALFÁCÁN Látom, látom, és nagyon bírom a látványt!

MOSTOHA Akkor csak nézzed, és ne tudj betelni vele. Majd eljön az idő, amikor elég lenne ennek a sok szépnek a fele is... De most még csak nézz, szemem ragyogása megigéz, hangom selyme álomba

ringat, felejtsd el a gondjaidat, légy boldog, mint még soha... ostoba...

*A legszebb nő vagyok a világon,
érintésedet úgy kívánom,
mint folyóra hajló szarvas
a hűs vizet.*

*Mi ketten egymásnak születtünk,
itt az idő, hogy egybe keljünk,
szépségem királya leszel,
s én rabszolgád.*

*Királyi termetem csodáljad még,
hallgasd, mit üzen neked az ég,
nem akarhatsz rosszat nekem,
szép kedvesem.*

MIND Ne dőlj be neki! Ne dőlj be neki! Ne dőlj be neki! Ne dőlj be neki! Ne dőlj be neki!

BALFÁCÁN Könnyű azt mondani. Hiszen szép, mint az őzgida, bájos, mint szarvas a folyó fölé hajolva, termete délceg, szíve felém hajolt... azt mondta nekem, szép kedvesem... *(Összeölelkeznek.)*

MOSTOHA Tudtam, hogy egymásra találunk. Megsúgta a szívem, hogy nem állhat közénk az ármány. Most már semmi nem választ el bennünket egymástól. Mondd, hogy igen! Ez az ostoba Hófehérke pedig... mondd, édes, neked hiányzik?

BALFÁCÁN Hogy nekem? Nekem egyáltalán nem hiányzik ez az ostoba Hófehérke pedig... jó helyen van ott, ahol van.

MOSTOHA Nem zavarhat már bennünket ő sem, édes.

BALFÁCÁN Nem zavar bennünket, édes, nő sem...

MOSTOHA Te vagy már szívem egyetlen hőse... hamarosan nőse... aztán majd te sem, és ő se... (*Hófehérke felé mutat.*)

ÓLOMKATONA Részeges, akkó te csinájja má valamit, mert a Hófehérkének kampec.

RÉSZEGES Valamit, de mit? Egymásba vannak teljesen bolydulva. Szét se tudom szedni őket...

PIROSKA Ki kellene ábrándítanod ezt a hősszerelmezt abból a ronda nőből ki kellene.

RÉSZEGES Ronda? Lennék csak én a balfácán helyében... pardon, ugye, arra gondolok, hogy én már rég elláttam volna a mostoha baját... halanátok a jaját...

JANCSI Azt mondd, Piroska, hogy ronda? Inkább hogy nagyon is szép.

PIROSKA Ez neked szép ez neked...?

ÓLOMKATONA Ami azt illeti, nagyon is frankó a formája meg a pofázmánya...

PIROSA (*a tetőablakra mutat*) Nézzétek csak a tükörcképét, máz nélkül és búbáj nélkül mutatkozik az ablak tükrében! Vén, ráncos, gonosz arc, hozzá képest a boszorka is szépségkirálynő lehetne.

RÉSZEGES Tényleg, borzasztóan rút nyanya ez a szép mostoha. Ezt látnia kell a balfácánnak. (*Leemeli a tetőablakot, úgy tartja, hogy a balfácán lássa benne a mostoha tükörcképét.*) Balfácán, nézz csak ide!

BALFÁCÁN Látom, a boszorkány képe, de mi közöm hozzá! Azon már túl vagyunk...

RÉSZEGES Ez nem a boszorkány képe... ez a szerelmedé... a tükör nem hazudik... a gonoszság megöregítette... megcsúfította... megnyo-

morította... te meg öbelé vagy szerelmes... Ébredj fel, ne tévesz-
szen meg a pofájára ragasztott álca...

BALFÁCÁN Istenem, de csúf! Ez te lennél, életem királynője... az előző per-
cig?

MOSTOHA Egy pillanatig se foglalkozz velük! Táguljatok innen, mert olyat
teszek... Csaltok, gazemberek, én szép vagyok... összetöröm az
összes tükröt... ez nem én vagyok... én szép vagyok...

MIND Ez te vagy, ez a csúfság, te vagy ez a rútság, te vagy ez az
undormány, te vagy ez a nagy ormány...

MOSTOHA Koholmány... Pusztuljatok, gazemberek... nesztek, egyetek
mérgezett almát, nesztek egy mérgezett fésű a hajatokba, itt van
egy mérgezett öv is a derekatokra, nesztek... hát én megpukka-
dok ettől a rohadék tükörtől... *(Megpukkad.)*

BALFÁCÁN Pfuj. Megpukkadott. Majdnem megbúbájolt a gonosza. De ne-
kem volt kellő tartásom ahhoz, hogy ne dőljek be neki.

RÉSZEGES Szerencsére volt. Ébreszd Hófehérkét, de nyomban.

BALFÁCÁN Ébredj, Hófehérke... Nem ébred. Ébredj, Hófehérke... Nem éb-
red. Ébredj, Hófehérke... Nem ébred. Mit csináljak?

RÉSZEGES Mit? Mit? Ugyan mit? Csókold meg!

BALFÁCÁN Hogy én... hogy ezt a gyönyörűséget... aki sokkal szebb a mos-
tohájánál... hogy én... naná, hogy megcsókolom... *(Hófehérke a
csókra nem ébred. Balfácán újra kísérli.)*

ÓLOMKATONA Talán elég lenne már az a sok nyalakodás itten! Tágulj men-
ten attul a lánytul, mert nyomban lekanyarintom a füledet.

BALFÁCÁN Nyughass már, barbár katona! Nem látod? Felébredt! Jó reggelt,
Hófehérke, letelt a halál.

HÓFEHÉRKE Úgy látom, minden jóra fordul. Királyfi ugyan nincs, de a törpék zajongását sem kell elviselnem. Majd meglátjuk, mire megyünk. Köszönöm, uraim.

BALFÁCÁN Szóra sem érdemes, felség.

ÓLOMKATONA Hiszen, ha tudná szegény, hogy hogy megnyalakodtad épp a szájánál... Na, mindegy, beszéljünk másról... Ha jól látom, valamennyien megmenekültünk... hála ennek a két cuki angyali mihóknak...

MIND Éljen, éljen, éljen...

Gomulka bácsi jelenik meg a feljáróban.

GOMULKA Mi folyik itt? Hol a feljáróajtó? És hol vannak az én barátaim? És ti hogy kerültök mind ide, vissza, szökevények, gazemberek, hulligánok, zajongók, jókedvűek, éneklők, vidámkodók, kedvesek... Roppant haragszom ám... hozom a rendőröket... a vámőröket... a pénzügyőröket...

ÓLOMKATONA Kapjuk el a frakkját vén gilisztazabálónak! Oszt rendesen lássuk is el a baját!

Rárontanak, elkapják, összekötözik.

GOMULKA Ezt még megkeserülitek, jöttment népség!

JANCSI Süssük meg a napkollektoros kemencében!

JULISKA Hogy úgy mondjam, nem lenne ellenemre, gonosz egy pára a Gomulka bá, ha kicsit megcsiklandozná a nagy hasát a tűz!

CSIPKERÓZSIKA Altassuk el száz évre, kérem, az jót tesz neki!

HÓFEHÉRKE Az én üvegkoporsóm felszabadult! Belefekhet abba is.

PIROSKA Nem lehetne feltámasztani a farkast? Lenne neki eledele...

GOMULKA Könyörgöm, drága mesefigurinák és figurák, kegyelmezzetek az életemnek, nem vagyok én rossz, csak egy kicsit boraross, hiszen hát házmester vagyok, és az minden bajom, hogy rend kell legyen, földszinten, emeleten, legfőképp a háztetőn... de lehet, hogy rosszul tudom...

ÓLOMKATONA Na, mitévők legyünk a vén bűzbombával?

BALFÁCÁN Azt tesztetk, amit akartok... de részeges, ahogy így elnézlek... Nem hiszek a szememnek... neked kinőtt a szárnyad...

RÉSZEGES És neked is... balfácán... szép nagy fehér szárnyad van, mint régen.

KÉMÉNYSEPRŐ *(megjelenik a tetőfeljáróban)* Úgy ám, kinőtt, mert jót tettetek az emberekkel... végre nem magatokkal foglalkoztatok... hoztam új drótokat, azonnal megcsinálom az angyaltelefont... mehetek vissza, föl az égbe... a szárnyatok már megvan hozzá.

RÉSZEGES Van egy kis bibi... a magam részéről... köszönöm, de itt maradnék inkább... itt a földön... közöttetek.

BALFÁCÁN Én is... lemondanék a szárnyaimról... közöttetek...

KÉMÉNYSEPRŐ Emberek akartok lenni?

ANGYALOK

*Angyálnak lenni jó,
de embernek lenni nem unalmas...*

KÉMÉNYSEPRŐ *hát nem, nem.*

*A mi szívünk már nem
lenne képes másként dobogni fönt*

KÉMÉNYSEPRŐ *megértem.*

*Maradnánk végleg itt,
kínlódva akár a többi ember*

KÉMÉNYSEPRŐ *legyen úgy.*

GOMULKA Micsoda öröm, hogy az angyalok itt akarnak maradni... külön fogok figyelni rátok, drága kis angyalkáim...

RÉSZEGES Ehhez azért nem ragaszkodnék.

JANCSI A fenébe, pusztuljon végre az álnok Gomulka!

KÉMÉNYSEPRŐ Ne bántsuk az öreg és balga és buta és gonosz Gomulka bácsit – nagyon! Legyen a büntetése, hogy nem lehet többé sehol házmester, a gyerekekre nem szólhat rá, hogy ne zajongjanak, énekeljenek, kergetőzzenek és vidámkodjanak, nem szabad többé galambokra vagy angyalokra lövöldöznie, és a tetőre sohasem jöhet már föl. *(Gomulka bácsi minden tagmondatnál hangosan feljajdul.)* Elfogadja, Gomulka bácsi?

GOMULKA Tehetek mást? Elfogadom. Ezentúl, nyugdíjas házmesterként tengetem az életem, nem szólok bele semmibe, nem lesz könnyű, de majd megszokom ezt is...

ÓLOMKATONA Helyes a bögés, Gomulka! De akkor kibül lesz a házmester?

HÓFEHÉRKE Az már nem a mi dolgunk.

CSIPKERÓZSIKA De igen, kérem. Mi elmegyünk, de hagyjunk magunk után megnyugtató állapotokat.

PIROSKA Igaz is, legyen a házmester a kéményseprő, igaz is...

MIND Legyen örökös házmester! A kéményseprő!

KÉMÉNYSEPRŐ Vállalom! Mert így a tetőn majd mindig lakhatnak angyalok, és a mesék üldözött kis figuráinak is otthont adhatok. És még valami...Ezentúl: *(a dal közben Gomulka bácsi minden egyes szabadnál ismét följajdul)*

itt szabad enni,

itt szabad inni,

itt szabad lenni,

itt szabad görbén,

*itt szabad egyenessen,
itt szabad **eggyáltalán**
menni,
de szabad maranni is,
állni, sőt, szalanni is,
s még szabad jáccani,
szabad jónak láccani,
s nem szabad rossznak láccani,
és szabad hasznáni
s nem szabad ártani,
ahogy szabad:
hangoskonni, hallgatni,
okoskonni, nevetni,
szabad itten örülni és szeretni,
szabad itten meséni,
hangszereken zenéni,
emlékezni, tervezni,
álmodozni, szervezni,
segíteni egymásnak –
ittent mindent szabad ám!*

MIND Éljen az új házmester.

PIROSKA És mi lesz velünk mi lesz?

MIND Hát... visszamegyünk a mesénkbe! Ott már úgyis nagyon hiányozhatunk!

*A sorsod elől nem futhatsz el,
hiába vagy hős, vagy ember,
nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el,
de formálhatod!*

*Próbálkozol, csak kudarc ér,
menekülsz és bukás a bér,
nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el,
de formálhatod!*

*Ne törődj bele sorosodba,
van ki győz, és van ki soha,
nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el,
de formálhatod!*

*Lehetsz jó, ha nem vagy erős
soha nem leszel legelől,
nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el,
de formálhatod!*

*Csak a mesékben győz a jó,
ott se mindig, mert a való:
nem futhatsz, nem futhatsz, nem futhatsz el –
de formálhatod!*